

AKP'de su bulanınca, su yüzüne çıkanlar...

7 Haziran seçimleri öncesinde ülke gündeminde başta gelen tartışmalardan biri olan M.Gökçek ve B.Arınc tartışması esas olarak bu ikilinin kapışmasının ötesinde yaşanan gerçekleri işaret ediyor.

Bülent Arınc'ın "çözüm" sürecine ilişkin Erdoğan'ın yaklaşımlarını doğru bulmadığı yönündeki açıklamaların hemen ardından ya-

şanan tartışmalarda "eksik olmaz" sıfatıyla teşrif eden Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek; kavga ve tartışmaların yönünü bir paratoner misali üstüne çekmiş, ancak hakkında ortaya konulan ve kamuoyunun şaşkınlıkla izlediği gerçekler mevcut gündemin fitiline barut serpmiştir.

📧 Sayfa 08

Tekrar pahasına, seçim çalışmalarımıza dair...

Haziran seçimlerine çok az bir süre kaldı. Önümüzdeki bu kısa süreci devrimci bir yaratıcılık ve atakla, örgütlülüklerimizi yaygınlaştırma ve derinleştirme perspektifiyle geçirme sorumluluğu bizi beklemektedir.

Seçim süreçlerine aktif katılımın, etkin sorumlulukların alınması, durumdan mücadelemizin ihtiyaçlarına cevap

olabilecek birçok olanak yaratacağını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Süreçten en üst düzeyde verimle çıkma, net olmakla ilgilidir. Yayınlarımızın bu konuda platform görevi görmesi, içerik- amaç tartışmaları kadar, deneyimlerin paylaşılmasını sağlamasında bizim için avantaj olacaktır.

📧 Sayfa 09

özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 32

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

2-8 Nisan 2015

Özgür Gelecek'ten

Merhaba!

Haziran Seçimleri'ne 2 ay gibi bir süre kala gündeme Ankara Büyükşehir Belediyesi Başkanı Melih Gökçek ile Başbakan Yardımcısı Bülent Arınc'ın atışmaları bomba misali düştü.

AKP içerisindeki klikler arası çatışmanın bir tezahürü olan bu atışmalardan "çözüm süreci"nde Cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan'ın "Kürtlerin neyi eksik?" sorusuna, CHP'nin işçilere yönelik söylediği ve uyguladığı tutarsız pratiklerine, sistem partilerinin kimden taraf olduğu çok net olarak kendini belli ediyor.

Bu tarafın bizim yanımda, yöremizde olmadığı bu kadar belliyken; bizi katletmeye ve emeğimizi sövmeye ant içen bir sistemin temsilcilerine karşı adımlarımızı hızlandırmanın önemi ortadadır.

Bizler bu sayımızda tüm bu gelişmelere ilişkin hem tartışmalara hem de pratik adımlarımızı nasıl atmamız gerektiğine dair makaleler hazırladık. Gazetemizin bu sayısı, bu yönüyle bir tartışma platformu oldu. Sayfalarımızda yer alan yazılar, süreç örgütlenmemizde faydalı olacaktır.

Gündem

Çözüm sürecinde yeni faz: Palyaçoluk

📧 Sayfa

Emekçinin Gündemi

BYUAŞ grevi ve gözden kaçan sendikal "rekabet"!

📧 Sayfa 05

Pusulâ

Seçimlerde şiarımız net: Halka gidelim! Örgütlenelim!

📧 Sayfa 11

Nevin müebbet aldı, ortaklıkları bozuldu...

"İç Güvenliğimiz" kurtuldu!

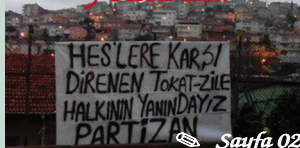

27 Mart sabahı, emekçi halkımız artık "içi" daha "güvenli" bir ülkeye gözlerini açtı! Aylardır tartışılan ve devlet şiddetini daha da meşrulaştırıp pervasızlaştıracak olan "İç Güvenlik Paketi, birtakım düzenlemeler ve maddelerinin birçoğuyla Meclis'ten geçti. Halkın canını ve emeğini sövmeyen egemenlerin "içi"nin "güvenliği" artmıştır; ama aynı şey halk için geçerli değildir!

Cumhurbaşkanı R.T.Erdoğan'ın konuşmalarına tepki gösteren Başbakan Yardımcısı Bülent Arınc ve onunla polemığe girerek RTE'ye yaranmaya çalışan Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek arasındaki dalaşmanın kendisi bile bunu gösteriyor. Yolsuzluk, hırsızlık, adilik bataklığına saplanmış durumdadır, en küçüklerinden en büyüklerine... Bu bataklığın içerisinde boğulmaları ise mücadelemizi büyütmemize bağlı!

Bi kamyon Zileli yollarda!

📧 Sayfa 02

BYUAŞ kişisel hesap değil, direniştir!

📧 Sayfa 04

Özsavunmamızı kuşanarak geliyoruz!

📧 Sayfa 07

Bizim adımız isyan, Kızıldere, Vartinik...

📧 Sayfa 15

“Yolumuz uzun türküsüz geçmez” deyip bir abla başladı söylemeye... Hayatlarında ilk defa eyleme katılacak ya da eylem yapacak köylüler var aramızda. Ne de olsa onlar sadece üzülmeyle yetinen ve “Sakin olaylara karışma” sözünü söyleyen ve başka bir eyleme karışmamış insanlardı. Ama bu yılan su içsen de içmesen de günün birinde dokunacak tüm insanlara ve dokundu; hem de suyun kendisine. Otobüs içerisinde hayatlarında ilk defa eylem yapacak olanlar birbirine hayat kurtaran taktikler veriyordu. “Ağzını kapa”, “Limon aldın mı?”, “Yok yok süt daha iyi”... Birden yaşlı bir amca “Yüzünü kapatmayın, ceza alırsınız” diyor, bir diğeri de “Açık olursa madalya mı takacaklar, yine ceza verecekler” yanıt veriyor.

Kısa tüyolardan sonra otobüs yavaşça yollardan süzülmeğe, “acemi eylemciler” ise yorgun bedenlerini uykuya teslim etti. Sabahın seherinde ve tan vakti acemi eylemciler indiler köylerine yorgun bedenleriyle, kucaklaştılar ana-baba topraklarıyla. Hasret giderildi, kucaklaştı ve tekrar binildi otobüslere. “İstikamet Yopalak Köyü” diye ekledi görevli arkadaş. Yaklaştıkça heyecan, telkinlere; gençlere öğüde ve diğer taktiklere bıraktı yerini. Acemi eylemciler yaklaştıkça kalabalığı gördü, yüzleri gülmeye başladı.

Nereden geldiği belli olmayan bir slogan ortalığı hareketlendirdi. Düzensiz ses tonlarıyla herkes kendi havasında katıldı sloganı. Birkaç adım sonra bizi karşılayanlar slogan alkış ve ışıklarla selamladı hepimizi ve yine nerden geldiği belli olmayan “**Bu daha başlangıç mücadeleye devam**” sloganı yankılandı vadi-den. Katıldı binlerce yürek, ses verdi yankılandı vadi. Karıştı birbirine acemi eylemciler sarılıp kucaklaştılar. Mahşeri kalabalıkta bazı kâğıtlara yazılı olan şeylere göz gezdirdiler. Okuma ve yazması olanlar heceleyerek okudular. “HES’e

hayır”, “Çekerek ırmağı özgürdür, özgür olacak”, “HES yapma boşuna yıkacağız başına”...

Traktör kasasında elinde mikrofon ve yanında kalabalık bir grupla biri başladı konuşmaya. “Arkadaşlar dostla”... Dindiledi onları “acemi eylemciler”; arada slogan attı, ışıkladı ve alkış tuttu. Konuşma uzadıkça uzadı, sıkıldı acemi eylemciler. Tam yere oturacaklarken farklı bir ses yükseldi. Binlerce insanın arasında sesi bulmaya çalıştı birileri. Ortalardan daha gür bir sesle; “Arkadaşlar şantiyeye gidelim burada zaman kaybetmeyelim” cümlesi yankılandı. Gençler en önde gitmeye kararlı ve biraz tedbirli köylüler ortada duran acemi eylemciler. Birden herkes gençlerin arkasına takıldı. Yürüdü herkes, daha kararlı gibi duruyordu. Ayaklarında kara lastik kimilerinin ayak kabısında diz boyu çamur.

Jandarma yoldan insanların üzerine gaz bombalarıyla plastik mermileriyle saldırmaya başladı. Daha kararlı bir şekilde yürüdü insanlar. Jandarma saldırısına karşı daha da inatlaşarak ve saldırıyı boşa çıkararak yürüdüler. Acemi eylemciler de ilk sınavlarını vermişlerdi; gaz kokusunu, göz yaşarmasını, delice öksürük krizlerini atlatıp eyleme devam ettiler. Jandarmanın onlarca defa yolu kapatmasına rağmen inatla, kararlılıkla ve büyük cüretle yürümeye devam ettiler. Son düzlükte yine jandarma ile karşı karşıya geldiler; yolu kapatan jandarmanın sağından solundan geçmeye başladılar. “Acemi eylemciler” de kendilerine güveni gelmiş kararlılıkla jandarma barikatını geçmişlerdi. Hatta daha ilginç olanı jandarmanın kendilerini tutmasına rağmen “Ben buradan geçeceğim, durduramazsın beni” şeklinde haykırıları bir anda yankılandı “acemi eylemcilerin”. Dile kolay tam 10 km yağmur çamur, gaz, plastik mermi ve jandarma barikatı.

içinde yer alacak. Bu eylemin hazırlığı ve hukuki sürecin başlatılmasına destek için 16 Mart günü Aydos halkı ile dayanışma halinde mahallede bildiri ve ozalit çalışması yapıldı.

Mahalle halkını yapılacak yürüyüşe davet eden Partizan okurları Aydos halkı ile eylem üzerine sohbet gerçekleştirdi. Daha sonra bir açıklama yapan Partizan “*Aydos ve sülün-tepe halkının aldığı bu kararı destekliyor ve geç-kondu halkının hak arama mücadelesinin yanında olduğumuzu belirtiyoruz. 5 Nisan Pazar günü Aydos ve Sülün-tepe halkıyla kol kola yürüyeceğiz*” diyerek eyleme çağrı yaptı.

Bi kamyon Zileli yine yollarda!

Kimine göre kahraman...

Nihayet şantiye alanındaydı herkes. Yorgun bedenlere inat şantiye varma gurur ve kararlılığıyla slogan atılmaya başlandı. Jandarma komutanı eline megafonu alıp insanlara vaat adı altında bariz olan yalanlar dizmeye başladı. Buna ne köylüler ne gençler ne de “acemi eylemciler” inandı. Toplanan gençler ve köylüler komutandan yazılı bir tebligat istediler, elbette veremedi komutan. Sokuldu bir “acemi eylemci” komutanın yanına. Komutana hitaben “Sizinle işimiz yok, biz şuradaki şantiye araçlarını istemiyoruz, alıp gitsinler ya da biz onları kırıp döküp yakıp gideceğiz” dedi. Bu sözlerin üzerine komutan dönüp bizim “acemi eylemciye” baktı, ne diyeceğini bilmeden öylece durdu. Acemi eylemci devam etti: “800 km geldik. İşimiz var, gücümüz var. Ya sen şu işi yap, ya da biz yapalım, yarın işe gideceğiz.” Gü-lüşme sonrasında komutan oradan kaçarcasına ayrıldı.

Gençler ve köylüler jandarma kalkanlarına yüklen-di, tam o esnada gazlı saldırı başladı. Tepeler tutuldu, kimi gençler gaz bombası, plastik mermi ve tazyikli su sikan jandarmaya taş atmaya başladı ve o anda jandarma geri çekildi. Köylülerin keskin nişancılığı karşısında hem jandarma hem de oradaki araç ve barakalar dakikalar içinde dağıtıldı. Jandarmanın nişan alarak gaz sıkacağı sırada gözüne isabet eden gaz fişegi ve diğer plastik mermiler ile 5 kişi yaralandı. Korku birden kaygı ve “Kim” sorularıyla karıştı. Birbiri ardına “olaylara karıştı” herkes. Şantiye alanı çembere alındı. Duvarlar yakıldı, borular yakıldı, araçlar taşındı. Duman, gaz, öksürme derken bir anda sessizlik oldu ve herkes bu işten hıncını almışçasına rehavete kavuştu.

Orayı öylece bırakıp otobüslere döndüler. Gaza bulanmış elbiseler, otobüs içerisinde bir bombaya dönüştü. “Acemi eylemciler” bunları hesaplamamıştı. Herkes otobüsten koşarcasına dışarıya attı kendini. Biraz bekleme sonrasında yola koyuldular. Yorgun bedenlerini uykuya vermişken birileri onları kahraman diğerleri terörist olarak ilan etmişti. Onlar ne kahraman ne de teröristti; sade ve sıradan “acemi eylemciler”di. **(Tokat-Zile’den bir Partizan okuru)**

Partizancı köylülerden eylemler

Tokat-Yozgat sınırlarında geçmekte olan Çekerek ırmağı üzerine 3 adet HES projesine ve aynı zamanda derelerin metalaştırılmasına doğanın yağmalanmasına karşı mücadele eden biz Çekerek-Zile köylüleri olarak birliktelik için duyarlı herkesi bu mücadeleye destek vermeye çağırıyoruz.

Biz Partizancı köylüler olarak kendimizi hem politik ve asgari olarak güçlendirme bilincinde olduğumuz farkındayız bu saldırılarla yaşam alanlarımıza gözü olan sistem ve şirketlerine bir kez daha sesleniyoruz “Çekerek ırmağı özgür olacak.”

(Zile’den bir Partizan okuru)

Aydos’ta talana karşı eylem çağırısı

Kartal: Aydos Sülün-tepe halkı 5 Nisan Pazar günü saat 10.00’da Muhtarlık önünden Pendik Belediye önüne yürüyüş gerçekleştirecek!

Yaklaşık bir yıl önce Pendik Belediyesi’nin “tapu verme” adı altında Aydos Mahallesi’nde halkın barınma hakkını ipotek almaya başlaması ve kentsel dönüşüm adı altında bölgede halkın borçlandırılarak mağdur edilmesine karşı mahalle halkı, 5 Nisan’da eylem yapacak. **Partizan** da bu eylemin örgütleyicisi olarak

Menemen Asarlık’ta gazete dağıtımı

İzmir-Menemen’de Yeni Demokrat Gençlik olarak 27 Mart günü Kürt-Alevi kesimlerin yoğun olarak yaşadığı yer Asarlık’ta Özgür Gelecek gazetemizin dağıtımını gerçekleştirdik.

Girdiğimiz kahvelerde ilgiyle karşılanan çalışmamıza kahvede oturan kimi mahalle halkı “Arkadaşlar

bak bu gazete bizim yanımızdadır, alalım okuyalım” diyerek hem kendileri hem de çevrelerindeki gazete alması için ilgi gösterdiler. Kadın esnaf da gazetemizde Özgecan’a yer verip vermediğimizi sordular ve biz de gazetemizde yer alan makalelerden bahsettik.

(Menemen YDG)

ÇÖZÜM SÜRECİNDE YENİ FAZ: PALYAÇOLUK!

Kürt meselesinde, 28 Şubat'ta hükümet ve HDP heyetinin Dolmabahçe'de yaptığı ortak açıklama sonrası süreçte artık yeni bir evre ya da faza geçildiği görüntüsü oluştu. Zira PKK ve Abdullah Öcalan'la muhataplık noktasında bu evre yeni ve belki de sürecin bu açıdan en ileri noktasıdır. Muhataplık noktasında artık geri dönülmez bir eşğin aşılması anlamına gelmektedir. Muhataplığın hiç kuşkusuz özü Kürt meselesi eksenlidir. Bu Kürt ulusunun kabulünde, bir toplumsal gelişme ve ilerlemeye de denk düşmektedir. Devletin Kürt ulusal mücadelesi yürüten hareketi muhatap alması objektif olarak geniş toplumsal kesimlerde sorunu bir ulusal sorun olarak kavramada bir ilerlemeye denk gelmektedir.

Ancak sorun muhataplık meselesiyle çözülmeyecek kadar ağır bir siyasal ve tarihsel karaktere sahiptir. Hatta sorunun tarihsel ağırlığı karşısında muhataplık meselesi oldukça küçük kalır. Belli dönemlerde muhataplık sorunun olgunlaşması açısından oldukça önemli bir mesele iken sorunun esası ve temeli açısından ise küçük bir ayrıntıdır. TC'nin tarihsel olarak Kürt ulusal sorununu katı bir inkar ve ret yaklaşımıyla ele almasından dolayı muhataplık meselesi önemlidir. Ancak muhataplık sorunun önemini artıran tarihsel arka planı yaratan aynı devlet meselesinin özü ve esasını karartmak için bizzat bunu politik bir enstrüman ve psikolojik savaş aygıtına da çevirmektedir.

Muhataplık belli bir dönem için oldukça önemli bir basamak işlevi göreceken gelişmeler, sorunun aldığı karakter, konjonktür bu sorunu aşan, ona politik açıdan yüklenen değeri önemsizleştiren bir noktaya da getirebilir. Kabaca Kürt meselesinin geldiği nokta, bölgede oynadığı kritik rol ve toplumsal düzeyde kazandığı karakter, muhataplıkla oluşacak meşruiyet ve alan genişletme karakterini çoktan aşmış durumdadır. Tam tersine bu basamak faşist devletin sorun karşısında takındığı gerici konumuna meşruiyet kazandıran bir aygıtla dönüştürülmüştür. Muhataplık meselesini devlet bu eksene oturturken, Kürt hareketi kuşkusuz sorunda kat edilecek mesafede bir politik silah olarak ele almaktadır. Ancak nesnel olarak devlet, bu muhataplığı Kürt sorununun ilerletilmesi için değil, Kürt hareketinin mücadele biçiminin değişmesi (silahların bırakılması), kendi düzenine zarar vermeyecek barışçıl bir hatta girmesi ve sistem içleştirmek ekseninde kullanmaktadır, bunu amaçlamaktadır.

Kürt düşmanlığını besleyerek kapışmak!

Ancak devletin faşist rejimi, olgu Kürt meselesi olduğunda muhataplığın aldığı biçim üzerinden bile bir krize girebilmektedir. 28 Şubat sonrası cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan merkezli yaşanan krizin iki boyutu vardır. Birincisi,

genel olarak Türk devleti ile Kürt Ulusal Hareketi'nin Kürt meselesini anlama, tanımlaması arasındaki uzlaşmaz fark iken; ikincisi, egemen sınıflar arasında Kürt Ulusal Hareketi ile muhataplığın hangi boyut ve eksende şekilleneceği üzerindeki çelişkidir.

Erdoğan 28 Şubat görüşmesinden sonra çeşitli vesilelerle doğrudan hükümeti hedef alan "İzleme Heyeti'ne karşayım. Basından takip ediyorum. Birilerininin tatmin edilmemesi ve meşrulaştırılmaması gerekir", "Dolmabahçe açıklaması doğru değildir. 10 maddelik metnin demokrasi adına neresini kabul edeyim. Demokrasi ile uzaktan yakından alakası yoktur", "Hükümetin attığı adımlarla mutabık değilim", "Varsa yoksa Kürt sorunu. Ne Kürt sorunu ya, böyle bir sorun yoktur" gibi bir dizi açıklamayı, bir hafta içine sığdırmayı başardı.

Bu durum Erdoğan ile hükümet arasındaki çok yönlü oluşmuş çelişkilerin, bizzat Erdoğan'ın bilinçli ve planlı şekilde kamuoyu önünde tartışma ihtiyacının ürünüdür. Erdoğan'ın bu bilinçli tercihinin sadece Kürt meselesindeki çatlaktan kaynaklanmadığı açıktır. Ancak çatışmayı Kürt meselesi bağlamına oturtması kendi iç dengeleri ve hesaplaşmayı Kürt düşmanlığını da besleyerek yapmayı amaçlayan bir hesabı vardır. Bir yandan iç çatışmayı bu bağlama oturtarak genel bir denge bulma hesabı yapılırken, diğer yandan seçim ortamında bir Kürt düşmanlığı dalgası yaratılarak oy hesabı yapılmaktadır.

Erdoğan'ın gelecek kaygısı ile egemenlerin çıkarının taktik ayrılığı!

Sürecin esas ekseni olan oyalama ve Kürt hareketini daha aza razı etmede atılacak adımlarda, zamanlama ve kullanılacak araçların ele alınışında farklılaşma vardır. Kürt barış politikasını etkileyen bir dizi iç ve dış neden söz konusudur. Egemen sınıflar için içeride oluşan toplumsal ve politik iklim, barış politikasını frenleyecek bir dizi faktöre sahiptir. Özellikle egemen sınıflar arasındaki politik kriz ve Erdoğan ve onun etrafında kenetlenen "adanmışlar" kliğinin, seçimlerde en ufak bir tökezleme halinde geleceklerine dair gördükleri korkulu rüyaların gerçek olma korkusu, Kürt meselesinde oyalama taktiğini ve süreci uzatmayı sonuna kadar zorlama ihtiyacı, gerekirse TSK ile ittifak yapma ihtimalini bile doğurmaktadır. Hiç çekinmeden körükledikleri Türk şovenizminin toplumsal karakteri bu açıdan kendilerine dönecek bir niteliğe sahiptir. Bu durum atılacak adımların kılı kırk yararcasına düşünülmesini getirmektedir.

Ancak bunun yanında Kürt ulusal mücadelesinin aldığı boyut ve Kürt halkının dinamik ve direngen yapısı sürecin statik tutularak yönetilmesini engellemektedir. Bunun yanına bir de bölgesel gelişmeleri ve savaş iklimini eklemek gerekir. Bölgede tüm dengeler

altüst olurken, sınırlar hızla değişme ve parçalanma süreci yaşamaktadır. Bu tüm Ortadoğu'ya yayılma eğilimindedir. TC'nin bu süreçte etkin rol üstlenmesi ve çıkarlarını gerçekleştirmek için ise "kendi evinin içindeki" toplumsal sorunlara asgari bir çözüm üretmesi ve Kürtlerle bölgesel ittifak yapacak olanaklara zemin sunması gerekmektedir. En azından büyük çıkarlarını burada görmektedir. Gelişmeler bu açıdan TC'yi elini çabuk tutmaya zorlamaktadır. Bu olmadığı taktirde gelişmeler kuşkusuz TC'yi beklemeyecek, savaş iklimi egemenlik alanlarının tam göbeğine sıçrayacaktır. Bu olasılığın ötesinde bölgesel hesaplarının zaten akamete uğradığı verili koşullarda, artık tümüyle berhava olması durumu ile karşı karşıya kalacaktır.

Erdoğan'ın yaşanan politik kriz ve çatışmanın tam merkezinde olmasından kaynaklı daha az önemsedığı ama Türk egemen sınıf kliklerinin ortak çıkarını içerdiği için bütünlüklü olarak daha fazla önemsedığı bu gerçeklik, geline noktada bir krize neden olmuştur. Artık bilindik yöntemlerle süreci oyalama ile istenilen sonuçların elde edilemeyeceğine dair ortak şekillenişe Erdoğan'ın iştirak etmediği açığa çıkmıştır. Bunun yanında sürecin devletin belirlediği çerçevede değil A.Öcalan ve PKK'nin belirlediği çerçevede kamuoyunda tartışılması ve damgasını vurması bir başka kaygıdır.

Ancak Erdoğan'ın kaygılarını ve hesaplarını aşan gelişmeler yaşanmaktadır. Erdoğan bu gerçeklikten kopmuş ve eski usullere bir süre daha devam edilmesi noktasında hükümetle kamuoyuna açık karşı karşıya gelme pahasına tavır almıştır. Hükümet içinde kendi anlayışının ve tutumunun temsilci ruhu niteliğindeki Yalçın Akdoğan'ın katıldığı Dolmabahçe ortak açıklamasını eleştirecek, yine aynı kişinin bizzat oluşturulacak dediği İzleme Heyeti'ni hedefe koyacak noktaya gelmiştir. Erdoğan'ın "bunlardan haberim yok" söylemi ise koca bir yalandır. Ki Bülent Arınç bizzat bunun yalan olduğunu, sürekli görüşme ve bilgilendirmelerin yapıldığını söyleyerek ilk etapta açıklamıştır. İzleme Heyeti noktasında kararlı olduklarının da altını çizmiştir.

Sorun Yok! Mesele HDP-Kandil-İmralı ve Kürtlerden Kaynaklı!!!

Sonraki gelişmeler ise tam bir palyaço gösterisine dönüşmüştür. Hükümet 23 Mart toplantısından sonra bilgilendirmede eksiklik olabileceğini ve bunu gidereceklerini ifade etmiştir. İzleme Heyeti'ne dair ise bir yandan kararlılık ifade edilirken, diğer yandan bileşimi, çalışma prensipleri, görev ve yetkilerinin yeniden istişare edileceği yönlü açıklamalar yapılmıştır. Geline noktada bir belirsizlik durumu söz konusudur. İzleme Heyeti'ne dair yeni dengenin nasıl bulunacağı da yine o bildik zamana bir-

rakma, aşındırma politikasının alanına girmiştir. HDP Eşgenel Başkanı S. Demirtaş'ın "İzleme Heyeti HDP için kırımızı çizgi, olmazsa olmaz değildir" açıklaması ise devletin bu konuda belirleyeceği politikaya bir yandan nefes aldırarak diğer yandan süreci askıya alma ve seçim ikliminde bekletme hesaplarını zora sokmuştur.

AKP'nin bu krizi yönetme biçimi ise faturayı yine Kürt hareketine kesme eksenlidir. Akdoğan "usta"sının ve "reisi"nin açık ve provakatif beyanları ortada dururken; "Çözüm Süreci'nde önemli bir aşamada olduğumuzu biliyorsunuz. Sayın Demirtaş'ın ve Kandil'in geçen hafta yapmış olduğu açıklamalar sürecin ruhuna uymuyor. Geline aşamanın hassasiyetlerine uygun düşmemiştir, adeta süreci zehirlemiştir, iklimi bozmuştur. Cumhurbaşkanımız bu sürecin mimarıdır ve ona savaş açan bir yaklaşım kabul edilemez" (25 Mart, Yalçın Akdoğan) diyerek ne menem bir Kürt düşmanı ve faşist bir sahtekar olduğunu göstermiştir. Her durumda Kürt düşmanlığı çıkarmakta ne kadar pervasız olabileceklerini ilan etmiştir.

Bu noktada yalnız da değildir. Erdoğan, Demirtaş'ın eleştirilerine yanıt verirken, adeta Kürt kimliğini hedef alarak "haddini bil, neslini bil" çıkışı yapmıştır. Bu zihniyete göre Kürt'ün kendilerini eleştirmek değil, minnet duyması gerekir. Genelkurmay Başkanı da bu Kürdü aşığılama korosuna bu süreçte gecikmeden dahil olmuştur. Öcalan'ın Süleyman Şah Türbesi'nin kaçırılmasını kast ederek "Eşme Ruhu" açıklamasına; "teröristlerle işbirliği yapılmamıştır, yapılmayacaktır" diyerek düşman konumlanışının altını çizmiştir. Yine Savunma ve Havaçılık Dergisi'nde Suriye'de Kürtlerin meşruluk kazanmasının tehlikelerine de işaret etmiştir.

Türk egemenleri bir yandan yana döne Kürt barışını gerçekleştirmeye ihtiyaç duyarken, bölgesel hesaplarını Kürt ekseni üzerinden kurarken; diğer yandan Kürtlere durmaksızın saldırmakta, aşığılamakta ve geniş toplumsal kesimleri şovenizmle daha ileri noktada şekillendirme mücadelesinden geri durmamaktadır. Buradan bir onurlu barışın inşa etme koşulları olmadığı gibi, egemen sınıfların özü ve özeti olan faşist tutumlarını sürekli ürettikleri görülmektedir. Bu durum Kürt hareketiyle bir uzlaşma ve denge sağlansa da durmaksızın Türk egemenlerince devam ettirilecektir. Türk şovenizmini diri tutmaksızın egemen siyasetini gerçekleştirme yeteneği yoktur. Süreç hangi aşamaya gelirse gelsin, Kürt düşmanlığı durmaksızın körükleneyecektir. Politik konumlanış ve devrimci faaliyet bu gerçekliğe göre pozisyon almalıdır. Aksi takdirde ne barış sürecinin politik karakteri kavranabilir, ne de şovenizmle sağlıklı mücadele hattı örülebilir.

Elaziz'de işçiler açlık grevine girdi

H. Merkezi: Devlet Su İşleri Elazığ Bölge Müdürlüğü'ne bağlı Eyüp Bağları Sulama Birliği İstasyonu'nda çalışan kadrolu personeller, 5 yıldır maaşlarını alamadıkları için eylem yaptılar; açlık grevine girerek yetkili-

leri duyarlı olmaya çağırdılar.

23 Mart'ta 15 kişiyle greve başlayan işçiler 29 Mart günü, AKP İl Başkanı Nusret Çoban'ın bir ay içerisinde problemlerinin çözüleceği sözünü vermesi üzerine eylemlerini sonlandırdı.

İzmir'de belediye işgali kazanımla sonuçlandı

H. Merkezi: İzmir'de CHP'li Karşıyaka Belediyesi'nde taşeron firma Altaş'ta çalışan Nakliyat-İş Sendikası üyesi 3 işçinin işten atılması üzerine 24 Mart günü basın açıklamasının ardından Nakliyat İş üyeleri Belediye binasını işgal etti. Polisin saldırısı ve arbede sırasında destek için orada bulunan bir kişi hafif yaralandı.

İşgalin ardından Karşıyaka Belediye Başkanı ve diğer yetkililerle yapılan görüşmeler sonucunda işten atılan üç işçinin işe geri dönüşü konusunda anlaşmaya varıldı. Bu anlaşma sonucunda Belediye binasının içerisinde devam eden işgal sona erdi.

İzmir Karşıyaka Belediyesi'nde taşeron firma Altaş'ta DİSK Nakliyat İş Sendikası'na üye olan işçiler Karşıyaka Belediye Başkanı ve Altaş patronu tarafından tehdit edilerek sendikadan istifaya zorlanmış, işçilerin istifayı kabul etmelerini üzerine 3 işçi işten atılmıştı.

BYUAŞ direnişi kişisel bir hesap değil, işçi direnişidir

İstanbul: CHP'li Bakırköy Belediyesi'ne bağlı taşeron şirket Bakırköy Yapı İnşaat Ulaşım Hizmetleri AŞ'de (BYUAŞ) toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine başlayan grev ikinci haftasına yaklaşıyor. Belediye-İş üyesi direnişçi işçiler, belediyenin hangi partiden olduğunun önemini olmadığını ancak bir yandan **Berkin Elvan**'ın resimlerini asan ve **Mehmet Ayvalıtaş** adına park yapan belediyenin, işçinin hakkını vermeyerek samimiyetsizliğini ortaya koyduğunu söylüyor.

Direnişlerine Özgürlük Meydanı'na kurdukları çadırda devam eden işçiler, 8. gününe kadar sürdürdükleri biçimin belediye için yeterli bir mesaj olmadığını düşünerek belediye binasını uyarı için işgal etti. İşgal sonrası konuştuğumuz işçiler, talepleri yerine getirilmez ise eylemlerine devam edeceklerini söyledi.

BYUAŞ grevi devam ederken, yaşadıkları süreci ve seçim atmosferinin direnişe yansımaları üzerine gazetemize konuşan Belediye-İş Baştemsilcisi **Atilla Şen** ve sendika üyesi **Belma Şahin** ile CHP'nin tutumuna ve bu konudaki du-

ruşunu neden "samimiyetsiz" bulduklarını konuştuk.

"Umuyoruz başka işgaller gerçekleşmeden sorunlarımız çözülür"

Seçim sürecinde olduğundan kaynaklı kendilerini birçok milletvekilinin ve milletvekili aday adayının ziyaret ettiğini belirten Belma Şahin "CHP İstanbul Milletvekili Umut Oran bizi ziyarete geldiğinde çok da parlak bir konuşma yapmadı. Grevin seçim öncesinde zarar verdiğini söyledi. Biz de kimsenin zarar görmesini istemeyiz, bizim için de bu süreç maddi ve manevi kayıp demek, bu nedenle bir an önce bu sorunların çözülmesini istiyoruz ancak bununla ilgili şimdiki kadar hiçbir uzlaşma sağlanamadı" dedi.

Bu nedenle kısa süreli bir uyarı işgali gerçekleştirdiklerini anlatan Şahin, "Çünkü tam olarak ne istediğimizi, ne kadar kararlı olduğumuzu göstermemiz gerekiyordu ve işgal sonrası çok mutluyduk ancak umarız daha büyük başka işgaller olmadan bu sorun çözülür" şeklinde konuştu.

Berkin Elvan'ın fotoğraflarının asan ve Mehmet Ayvalıtaş Parkı'nı yapan bir belediyenin işçilerle bu şekilde karşı karşıya gelmesinin tezatlık oluşturduğunu söyleyen Şahin kendilerinin yine de "iyi niyetli" düşünerek tüm bu yaşananların eksik ve yanlış uygulamalar sonucu ve geçici bir süreç olduğunu düşünmek istediklerini belirtti.

Karşıyaka işçilerini hatırlattığımızda, kendilerine umut verdiğini, 5 saat sonra alacaklarını elde etmeyi başarabilen işçilerin kazanımlarının önemli olduğunu söyleyen Şahin ayrıca kendilerinin de böyle eylemlere gerek kalmadan kazanmalarını istediklerini, yoksa onların da böyle eylemlere başvurmak zorunda kalabileceklerini ifade etti.

"Bu grev kişiselleştirilemez; işçi ile patron arasındadır"

Sohbetimize Atilla Şen ile devam ediyoruz. İşten ilk çıkarılan Şen'in mücadelesi bir yıldır devam ediyor aslında. İşten atılmalarının nedeninin sendikal mücadele olduğunu söyleyen Şen, "Bizi ziyarete gelen arkadaşlarımıza 'onlarla görüşmeye devam ederseniz işten çıkarılırsınız' gibi tehditler geliyor. Patron ve işçi arasındaki bir grev bu. Belediye Başkanı ve yardımcısı, kendi şahıslarına yönelik bir saldırı olduğunu düşünüyor olmalı ki hem bizim hakkımızda kişisel dedikodular çıkarıyor hem de kendi şahsını aklamaya çalışıyor. Hâlbuki bizim davamız kişisel değil" dedi.

Direnişin CHP'liler tarafından siyasete malzeme edildiğini de sözlerine ekleyen Şen, ziyarete gelen CHP'li aday adaylarının önce çadırı ziyaret etmek yerine ilk olarak belediyeye gittiğini ve oranın yaklaşımlarının kopyasıyla kendilerine davranıldığını ifade ediyor.

"Toplu sözleşme talebimiz var. Mobbinglemlerin son bulmasını istiyoruz. Ve son olarak işveren bizim hakkımızı tanımak zorunda" diye konuşan Şen, işçilerin haklarını bu şekilde gasp eden CHP'li belediyenin, bir yandan Gezi şehitlerini sahipleniyor görünmesinin bir çelişki olduğunu ve inandırıcı olmadığını belirterek "Son dönemde bizlere 'bu çadırı neden kurdukları CHP düşmanlığı bu' diyenler de oldu. Bazı insanlar bu şekilde tepkiler verse de Bakırköy halkı bizlere sahip çıkıyor. Hatta ve hatta Kılıçdaroğlu'nun konuşmalarından bizlere örnekler verip, 'bu mu taşeronu bitirmek' diye soruyorlar" şeklinde konuştu.

Şen ve Şahin, haklarını alana kadar mücadele edeceklerini ve henüz grevde olmayan işçilerin kendilerine destek vermesi gerektiğini söyleyerek mücadeleye kararlılıkla devam mesajı verdi.

BYUAŞ işçilerinden işgal eylemi!

İstanbul: TİS sürecinde yaşanan anlaşmazlık ve taşeron işçilerin işten çıkarılmasının ardından 21 Mart günü greve çıkan Bakırköy Belediyesi işçileri direnişlerinin 6. gününde Bakırköy Belediyesi'ni işgal ettiler.

Saat 16.00 sıralarında ise Bakırköy Belediyesi'ni sloganlar eşliğinde işgal eden işçiler, belediye binası içerisinde oturma eylemi yaptılar. Belediyede çalışan işçilere destek çağrısı yapan BYUAŞ işçileri, ardından belediye binasından çıkarak bina önündeki yolu trafiğe kapattılar. Eylem işçilerin direniş çadırına dönmesi ile sonlandı.

DDSB'den BYUAŞ'a destek ziyareti

İstanbul: Devrimci Demokratik Sendikal Birlik, 29 Mart Pazar günü direnişlerinin 8. gününde olan BYUAŞ işçilerine ziyaret gerçekleştirdi.

Bakırköy otobüs duraklarının önünde biraraya gelen DDSB'liler, "Birleşe birleşe kazanacağız", "Birlik, mücadele, zafer", "BYUAŞ işçisi yalnız değildir" sloganları eşliğinde Özgürlük Meydanı'nda direniş çadırları bulunan BYUAŞ işçilerinin yanına geçtiler. BYUAŞ işçileri DDSB'lilere sloganlarla eslik ettiler ve alkışlarla karşılık verdiler.

Çadıra gelindiğinde Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı **Erol Özdemir** ve yardımcısı **Ercan Gürünlü**'den direniş hakkında bilgi verdi.

Konuşmaların ardından DDSB adına bir konuşma gerçekleştirilerek bizzat grevin yürütücüsü olacakları söylendi. DDSB'liler BYUAŞ işçileri ile sohbet ettiler; ziyaret çekilen halayların ardından sloganlarla son buldu.

Adore'de direniş sürüyor

İstanbul: DİSK'e bağlı Limter-İş Sendikası'na üye oldukları için Adore Oyuncak ve Eğitim Araçları fabrikasının Tuzla'daki deposundan işten çıkarılan 7 işçinin Caddebostan'da bulunan mağaza önündeki direnişi devam ediyor.

İlk olarak Tuzla Orhanlı'da Adore Oyuncak firmasının deposu önünde, Limter-İş Sendikası ile birlikte çadır açarak direnişe geçen işçiler 12 gün Tuzla Orhanlı'da, 13. gün Maslak'ta, 14. gün ise Kadıköy Caddebostan'da Bağdat Caddesi'nde yine Adore satış mağazası önünde direniş çadırı açarak direnişlerini sürdürdü.

Şimdi ise Adore işçileri direnişlerini 39'uncu, süresiz açlık grevlerinin 13. gününde İstinye'de bulunan İstinye Park AVM önüne taşıdılar. Adore işçilerinin bütün çabalarına rağmen Adore patronu görüşmeye, sorunu çözmeye yanaşmıyor. Bu nedenle süresiz açlık grevine başlayan Adore işçilerini İstinye Park AVM içindeki Adore Oyuncak Mağazası'nın girişinde 28 Mart günü işgal eylemi yaptı. İşgalin ardından patronlardan görüşme talebi geldi.

Üretim İlişkilerindeki Değişimler ve Taşeron Sistemi 4

Türkiye ve "Taşeron Cumhuriyeti" Gerçeği

Türkiye'de taşeronlaştırma 1980'lerde ortaya çıkmasına, 1990'lı yıllarda özelleştirmeyle beraber sınıf hareketinin gündeminde yer etmesine karşın asıl belirgin ifadesini 2000'li yıllarda bulmaya başladı. Özel sektörde özellikle inşaat sektöründe hâkim hale gelen taşeron sistemi, kamuda da hızla hâkim istihdam biçimi haline geldi. 2003 yılında yürürlüğe giren 4857 Sayılı İş Kanunu ile taşeronlaşmanın yaygınlaşmasının önü açıldı.

Taşeronlaşma iş kanununa "asıl işveren-alt işveren" şeklinde işletme içi bir yüklenicilik faaliyeti olarak girdi. Kanuna göre "işletmenin ve işin gereği ile teknolojik nedenle uzmanlık gerektiren işler"de "alt işveren" uygulamasına gidilebiliyordu. Fakat uygulamada alt işveren, asıl işin kendisini de gerçekleştiren bir rol üstlenerek üretimin parçalarına ayrılması, işçi sınıfının birliğinin dağıtılması ve ucuz işgücü temininde belirleyici bir noktaya geldi. Uygulamada kanuna uyulmasa da patronlar var olan kanundan doğan hukuki sorumluluklardan kurtulmak için hükümet nezdinde girişimlerini her geçen gün daha da artırıyor. Bu sayede alt işverenin işçilerine karşı sorumluluktan kurtulmak ve alt işveren uygulamasını yasal olarak asıl işi de kapsayacak şekilde genişletmek istiyorlar.

Kadrolu istihdam azalırken taşeron sayısı artıyor

2002 yılında kayıtlı taşeron işçi sayısı **387 bin** olarak ifade edilirken 2011 yılında bu rakam 611 bine ulaştı. Temmuz 2014 itibarıyla yapılan açıklamaya göre kamu ve özel sektörde alt işverene bağlı olarak kayıtlı çalışanların sayısı **1 milyon 361 bin 373 kişi** oldu. Resmi rakamların gerçek sayının çok altında olduğu, kayıt dışı, geçici ve mevsimlik işçilerle birlikte bu rakamın 3 milyonu aştığı tahmin ediliyor.

Kamuda özellikle sağlık hizmetleri ve belediyelerde yaygınlaşan taşeron çalışma adım adım hâkim hale gelerek madenlerde, eğitimde, bankacılıkta ve diğer tüm alanlarda da geliştirildi. Özel sektörde taşeronlaşmanın en yoğun olduğu alan inşaat sektörüdür. Özel maden işletmeleri, tersaneler yine taşeronlaşmanın ve aynı zamanda işçi cinayetlerinin yaygın olduğu sektörler olarak öne çıktı.

Taşeronlaştırmayla paralel geçici ve mevsimlik çalışma da gelişme gösterdi. Bugün artık 2,5 milyon geçen geçici/mevsimlik çalışanların önemli bir bölümü yine

inşaat sektöründe bulunuyor. Ormanlık ve tomrukçuluk, ham petrol ve doğalgaz çıkarımı, makine ve ekipman kurulumu, elektrik, gaz üretim ve dağıtımı, kanalizasyon, posta kurye faaliyetleri, güvenlik ve soruşturma, bilgi hizmetleri gibi alanlarda yeni istihdam edilenlerin çoğunluğu ya da önemli bir kısmı mevsimlik/geçici işçi olarak istihdam edildi. Atık maddelerin dağıtımı, çevre düzenleme, kamu güvenliği, inşaat, yatılı bakım faaliyetleri gibi alanlarda kadrolu çalışma azalırken geçici/mevsimlik çalışma önemli oranda arttı.

Taşeron çalıştırma resmi mevzuat ve rakamların ötesinde, esnek çalıştırma bağlamında bütünlüklü bir saldırının merkezinde duruyor. Kayıtdışı, geçici/mevsimlik kiralık işçilik gibi uygulamalar bu bütünün diğer parçalarını oluşturur. Taşeronlaştırma sürecinin sonuçları en belirgin olarak uzun çalışma süreleri, düşük ücretler, yıllık ücretli izin hakkı ve kıdem tazminatı hakkının uygulanmaması, işçi cinayetlerinin yaygınlaşması olarak görülebilir. Diğer yönüyle örgütlenme ve sendikalaşmanın önüne set çekilmesi, var olan örgütlülüklerin dağıtılması en temel sonuçlarından biridir.

Hâkimiyet kurmanın bir aracı taşeron sistemi

Taşeron çalışmanın yaygınlaşması ve adım adım hâkimiyet kurma süreci, AKP'nin hükümet süreciyle paraleldir. AKP'yi tanımlayan en önemli özelliklerden biri, üretim ilişkilerinde sömürü biçimlerini dizginsizce geliştirmesi ve işçi sınıfının örgütlü gücünü etkisizleştirmesidir. Bu politikaların hayata geçirilmesinde taşeronlaştırma önemli bir yer tutar.

Taşeronlaştırma ve genel olarak esnek çalışma biçimleri işçi sınıfına yönelik sadece üretim alanı ve yasalarla ilgili bir saldırı olarak değil, siyasi ve kültürel bir saldırı olarak da kendini gösterir. Ülkede hâkim hale getirilen siyasi algı ve kültürel kamplaşmalar işçi sınıfı içerisinde de geliştirilerek üretim alanındaki parçalanmayla sınırlı kalmayan bir parçalanma oluştu-

ruldu.

İşçi istihdamında partililik, dini ve ulusal köken ayrımcılığı, bölgelilik vb. politikalar yaygınlaştırılarak hem üretim alanlarında hem de sendikalarda ideolojik bir hâkimiyet geliştirildi. İşçi sınıfı belli grev ve direnişler dışında neredeyse tümüyle sınıfsal konumu ve kimliği dışında hareket eden bir yığına dönüştürüldü. Sendikalar, düzen partilerinin arka bahçesine dönüşürken; AKP sendikacılığının karşısında CHP, MHP sendikacılığı ya da ulusalcı/şovenist bir sendikacılık anlayışı geliştirildi. Bu ise hükümet partisi konumundaki AKP'nin sınıfı bölme, kendi hâkimiyetini tesis etme ve sömürü biçimlerini daha da derinleştirme politikasına hizmet eden bir işlev kazandı. Taşeron çalışmayı kendisine oy veren kesimlerin istihdamında da önemli oranda kullanan AKP hükümeti, bu yolla da ideolojik ve kurumsal hâkimiyetini tesis edebildi.

Taşeron çalışma konusunda CHP, MHP gibi diğer düzen partilerinin AKP'den esaslı bir farkı bulunmuyor. Bunun en basit göstergesi kendilerine bağlı belediyelerde aynı yaygınlıkta bulunan taşeron şirketlerdir. Yine temsil ettikleri sermayedarların taşerondan besleniyor olmaları basit bir ölçüttür. Taşeronlaşma ve genel olarak esnek çalışma biçimlerinin Türkiye'de sermayenin ihtiyaçlarına paralel geliştiği düşünülürse farklı kliklerden partilerin bu konuda AKP'den tek farkı hükümette olmamalarıdır.

Türkiye başta devlet ve hükümet eliyle ve en az onlar kadar taşeronlaşma düşkünü CHP, MHP gibi partiler aracılığıyla "Taşeron Cumhuriyeti"ne dönüştürülmüş durumdadır. Diğer yandan işçi cinayetleriyle beraber düşünüldüğünde taşeronun yol açtığı sorunlar artık tüm düzen partilerini vuran bir karakter kazandı. Genel seçimler yaklaşırken işçi sınıfının taşeron sisteme olan öfkelerini düzen partileri ve sisteme yöneltmek; seçimlerde işçi sınıfının çıkarlarına hizmet edebilecek bir siyasi tercihi geliştirmek özel bir önem kazandı.

Emekçinin Gündemi

BYUAS grevi ve gözden kaçan sendikal "rekabet"!

Seçimlere yaklaşırken grev yapmak neredeyse imkânsız hale gelmiş durumda. Bunun nedeni işçilerin greve çıkmamaları değil, sendikal hareketin siyasi olarak mevcut partilerin egemenliği altında olmasıdır. Yani sendikaların siyasi partilerin arka bahçesi durumunda olmasıdır.

Sendikaların işçi sınıfının önünde kurdukları barikata rağmen yaşam koşullarının giderek zorlaşması, işçi katliamları ile her an yüz yüze kalıyor olması işçi sınıfının örgütlenme ihtiyacı tamamen yok edilebilmiş değil. Aksine yükselen toplumsal muhalefet işçi sınıfı için yeni gelişmelerin kapısını aralamıştır. 2013 Gezi İsyanı'nın bu dönemin yeni olanaklarını bir kez daha açığa çıkardığını söyleyebiliriz pekala. Gezi İsyanı'nın yarattığı direniş ruhu, işçilerin örgütlenme talebini artırdı. Bu talep aynı zamanda yeni mücadele biçimleri ve olanaklarını da açığa çıkardı.

2013 ve 2014 yıllarında artan iş cinayetlerinin yoğun olarak taşeron alanlarında yaşanması (başta inşaat olmak üzere) taşeronda çalışan işçilerin örgütlenme talebinin artmasında en önemli etkenlerden biri durumunda... İşte bu yüzden de sendikalar açısından turnusol durumundadır taşeron işçi örgütlenmesi. Ancak bu örgütlenme alanının bazı kesimler tarafından yalnızca sendikacı seçimlerinde ya da başka bir sendikadan toplu iş görüşmeleri yaptığı sırada aktifleştirilmesi de başka bir soruna işaret!

Bu turnusolun yakın örneklerinden biri de DİSK Genel İş Sendikası'nın İstanbul-Bakırköy Belediyesi'ndeki tutumudur. Genel-İş'in, taşeronda örgütlenen Belediye-İş İstanbul 2 No'lu Şube'nin örgütlediği Bakırköy Belediyesi'ndetam da toplu iş sözleşmesi süreci yaşanırken "sendikal örgütlenme" adı altında örgütlenme faaliyetine girişmesinin emek mücadelesiyle bağdaşan hiçbir yanı yoktur! Üstelik bu süreç yalnızca buradaki örgütlülükle ilişkili bir durum değildir. Genel-İş ve DİSK Genel Başkanı'yla görüşen Belediye-İş 2 No'lu Şube yöneticileri, durumu aktarmış ancak karşılığında sorunu çözecek mekanizma yerine bu suçta ortaklık eden bir yönetici kadrosu ile karşılaşmıştır. Üstelik de bu kadrolar utanmazca "Siz Türk-İş gibi gerici bir sendikayı bırakın, bize gelin" diyebilmektedirler.

Bu durumun sendikal cephesindeki karşılığı şudur; taşeron sistemine karşı sınıfı örgütlenme misyonunu yerine getirmek ve taşeron işçisinin örgütlenme talebine cevap olmak yerine sendikaların ihtiyacına göre işçileri örgütleme ve sendikacıları kurtarma operasyonuna girişme! Hem de bunu sınıfın açığa çıkan enerjisi üzerinden yapmaya çalışıyorlar. Muhtemelen farkındadırlar, bu bölücü faaliyetleri ile yeni dinamiklerin sönmelenmesine, işçilerin grev hakkını kullanmalarını engellemeye varan pratiklere neden oluyorlar. Sınıf mücadelesinde bu fiilin karşılığı, "işbirlikçilik"tir. DİSK, bu örgütlenmesini nasıl açıklarsa açıklasın; sınıfı bölen, patronla aynı işlevi görmekte demektir. Patronun kıramadığı grevi, işçilerin karşılıklı enerjisi ile kırmaya çalışmak başka ne anlama gelebilir ki?! Taşeronun örgütlendiği yerde gidip kadrolu işçileri örgütlemek, aslında her şeyi açıklamaktadır.

Bakırköy Belediye Başkanı da Bakırköy'deki sendikacıları istemediğini belirterek, "Siz işçileri haklarınızı bırakın, biz sizin sendikanızı sahipleniriz" demektedir. Bugün Belediye-İş 2 No'lu Şube bunu kabul etmediği için mi Genel-İş örgütlenmektedir? (Bunu söylerken, Belediye-İş Sendikası'nın "devrimci" olduğunu iddia etmiyoruz. Belediye-İş'e yönelik eleştirimizi, Belediye-İş yapınca da söyledik, söylemeye devam ederiz.)

Çağrımız DİSK içinde bulunan tüm devrimci ve ilerici sendikacılaradır! Bakırköy'de yaşanan grevi desteklemek, bu grevin yanında durmak, her devrimci-demokrat olanın sorumluluğudur. Çünkü Bakırköy grevi bu anlamda bir ayrışımı gösterecektir/göstermektedir. Seçimlere bu sorumlulukla giderken, sınıftan yana olmak ile olmamak tercihi buradan kullanılacaktır. Seçimlere gidilirken, grev seçeneği önemli bir tercihtir. Sendikal hareket içinde çok yapılmayan bir süreçtir. Bu durum bile yalnız başına grevdeki işçileri desteklemek için yeterli nedendir.

Bir kez daha söylemek gerekirse, işçi sınıfının bulunduğu her alanda çalışmak devrimcilerin görevidir. Bu sendikalar için de geçerlidir. Nitelik olarak sendikaların esasta birbirinden çok da farkı yoktur. Ancak orada bulunan öznelere verdiği mücadele ile sınıf mücadelesine işçi sınıfının rengi verilebilir. Biz bunun farkındayız ve "en ilerici" görünse de bir sendikada yer alarak işçi sınıfını bölmeyiz ve bölünmesine de izin vermeziz.

Zamanaşımına itiraz reddedildi!

H. Merkezi: 1980 Askeri Faşist Cuntası sonrasında gözaltına alınan ve işkenceyle katledilen TKP/ML'nin şehit düşen 2. Genel Sekreteri **Süleyman Cihan**'ın davasında "zamanaşımı" kararına yönelik itiraz reddedildi. Radikal'den **İsmail Saymaz**'ın haberine göre, 12 Eylül'den sonra başında işkenceci **Mehmet**

Ağar'ın olduğu polis timi tarafından işkenceye öldürülerek binadan atılan, kimliği bilinmesine rağmen kimsesizler mezarlığına gömülen öğretmen **Süleyman Cihan** hakkında verilen "zamanaşımı" kararına yönelik itiraz reddedildi.

Cihan ailesinin itirazını değerlendiren İstanbul Anadolu 4. Sulh Ceza Hakimliği, "Zamanaşımı kararında usule, yasaya ve oluşa aykırı bir yan bulunmadığını ve

itirazın yersiz olduğunu" savundu. Ailesi, kanun yararına bozma işlemi yapılması için kararı hem Adalet Bakanlığı'na taşımaya, hem de Anayasa Mahkemesi'nde başvurmaya hazırlanıyor.

Cihan'ın ailesi, Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya'nın yargılanıp mahkum edildiği 12 Eylül Davası'nda müdahil olarak kabul edilmiş, tazminat davası açma hakkı kazanmıştı.

Sinan Sağır Kartal'da anıldı

Kartal: Rojava'nın Cizîrê kantonuna bağlı Serêkaniyê'nin Alya cephesinde şehit düşen MLKP savaşçısı **Sinan Sağır** (Suphi Garzan) Kartal'da 25 Mart günü yapılan yürüyüşle anıldı. Ahmet Şimşek Koleji önünden toplanan kitle "Rojava şehidi **Sinan Sağır ölümsüzdür**" ve "Devrim bizi çağırırken ben buna cevapsız kalamam" pankartlarıyla Bankalar Caddesi'ne, ardından da Kartal Meydanı'na yürüdü.

ESP, HDP ve SGDF'nin örgütlediği anmaya **Partizan**, SYKP, SDP, TKP 1920, **Halkevleri**, Alınteri, **DGB** ve Dev-Lis katıldı. Meydanda yapılan saygı duruşunun ardından ESP, SGDF, HDP Kartal İlçe Örgütü ve DGB adına konuşmalar yapıldı.

Yine Roboskî, yine devlet yine kana bulan kar..

Ölüm; öldürenler için bir ritüel, öldürülenler için ise her seferinde daha büyük bir acı olarak kendini var etmeye devam ediyor. Ölümlerle sindirilmeye, yok edilmeye çalışılan bir halk; Kürt halkı. Önce insanları katledildi her gün ve her geçen gün biraz daha canice, sonra doğaları; tarlaları, nehirleri, dağları, ovaları şimdi ise hayvanları katlediliyor. Devlet yaptığı her katliam ile bu insanları biraz daha yoksulluğa itiyor.

23 Mart gecesi Roboskî'de askerler sekiz tane katırı katletti. Evet, devletin ve askerinin gözü bu kadar döndü. Roboskî'de üzerine savaş uçakları ile bombalar yağdırdığı 34 canın hesabını vermeyen, hatta katliama karşı eylem yapan ailelere defalarca saldıran devlet şimdi de hayvanları katlediyor. Gerekçe olarak ise 4 yıl önce katlettiği 34 insan için söylediklerinin aynısını söylüyor ve kaçakçılığa gittikleri için katırları öldürdüklerini dile getiriyorlar.

İçişleri Bakanı; "Kaçakçılıkla mücadele ederken bu tür olayların olması bazen kaçınılmaz olabiliyor. İnsanlara zarar gelmesin, bizim birinci derce istedi-

ğimiz budur" diye açıklama yapıyor konu ile ilgili, sanki daha önce hiç insan katletmemişler gibi...

Roboskî'de katledilen katırlarla birlikte vermek istediği mesaj çok açık aslında devletin, ama "kaçakçılıkla mücadele" maskesini kullanıyorlar yine. Katırların katledilmesi bölgede yaşayan insanların emeğine, ekmeğine, yaşamına, kimliğine bir saldırı iken, bununla birlikte biraz daha korkutulup biraz daha sindirilmeye çalışılıyor.

Olayı yaşayan insanların anlattıklarını okuyoruz; askerinin kaçak için yola çıkan katırlara bir anda ateş açmaya başladığını anlatıyorlar. İlk başta askerinin eğitim yaptığını düşündüklerini dile getiriyorlar, daha sonra kurşunların hedefinde kendilerinin olduğunu anlayıp kayaların arkasına sığındıklarını söylüyorlar. Komutanın kendilerine gidip yaralı hayvanlarını alsınlar diye haber gönderdiğini anlatıyorlar. Gidip hayvanlarını almaya cesaret edemiyorlar, çünkü yeniden hedef olabileceklerini biliyorlar.

Olaya şahit olan bir başka kişi ise tarlaya giderken askerinin kendisine ateş açtı-

ğımı ve iki katırı öldürdüğünü söylüyor. Üstüne basarak yineliyor "Tarlaya gidiyordum kaçakçılığa değil". Anlatılanlardan ve yaşananlardan ortaya çıkan tablo ise dört yıl önce yaşanan katliamdan farklı. Yine kana bulanmış kar fotoğrafları, yine kimliği yaşamı elinden alınmaya çalışılan insanlar çıkıyor karşımıza. Sanki devlet katırlardan da intikamını alıyor, sanki dört yıl öncesinin hesabını bir de katırlardan soruyor. Siz bizim katlettiğimiz insanları nasıl sırtınızda taşırsınız diyor sığıttığı her bir kurşun ile. Ama bu kez kurşunları daha da insafsız... Çünkü dil-siz, ne kendini anlatabilecek ne de koruyabilecek bir canlıya yöneliyor. Zannediyorlar ki, Kürt coğrafyası, Kürt halkı çaresiz... Katırlar da en az onlar kadar çaresiz! Bu nasıl bir nefret ve nasıl bir kan zevki!?

Devlet katırlardan bile intikamını almışken şu soruyu sormak yersiz olmayacak zannederssek; "Bizim 34 canımızın hesabını kim verecek?" Üzerinden dört yıl geçmiş olmasına rağmen hala hesabı verilmeyen 34 tane insan katledildi. Dönemin Başbakanı; "Öldürdüklerimizin parasını verdik ya!" diye açıklamalar yaptı, kendini aklamaya çalıştı. Katlettiği çocuklarımıza, analarımıza, babalarımıza kendince fiyatlar biçti.

Acısını bir nebze olsun dindirmeye çalışan analarımız meclisten kovuldu. Roboskî anmalarına katılan insanlara mahkemeler açıldı, insanlar yargılandı. Öldürüldük... Öldüğümüz için suçlandı... Kar üzerine kanımızı akıttılar... Yine suçlusuz biz olduk. Katırlarımıza kanlı gözlerini diktiler bu kez... Hayat ortaklığı yapan katırlarımıza bile düşmanlık eden bu zalimlerden hesabımı elbet soracağız. (Bir ÖG okuru)

Uşak Newroz'u kuşandı

22 Mart günü Uşak'ta yaklaşık bin kişi Newroz için biraraya geldi. Sarı, kırmızı ve yeşil rengine boyanan Uşak'ta Newroz **Partizan**, HDP, **UDÖDER** ve EMEP tarafından organize edildi.

İlk olarak açılış konuşması yapıldı, Newroz, katılan kurumların selamlama mesajlarının okunması ile devam etti. Partizan'ın mesajı okunduktan sonra alandan "Önderimiz **İbrahim İbrahim Kaypakkaya**" sloganları yükseldi. Saygı duruşunun yapılmasından sonra Newroz ateşi yakıldı.

Ardından HDP Ağrı milletvekili **Halil Aksoy** tarafından Abdullah Öcalan'ın mektubunu okundu. Daha sonra müzik gruplarının sahne alması ile birlikte bin kişi varan kitle halaylar çektii, alanın temizlenmesinden sonra etkinlik sonlandırıldı. Newroz'a **ÖDP** ve **Kolektif** de katılım gösterdi. (Uşak Partizan)

40. haftasında tabutlu ve kefenli eylem

Ankara: Haftalardır hasta tutsaklar için eylemler gerçekleştiren **Hasta Mahpuslara Özgürlük İnisyatifi**, 40. haftasında Sincan Hapishanesi önünde kefenli ve tabutlu eylem yaptı. Yapılan açıklamada hasta tutsaklar sorununun önemi ve devletin bu sorundaki ikiyüzlülüğü anlatılarak, hasta tutsakların derhal serbest bırakılması çağrısı yapıldı.

Açıklamanın ardından kitle önde tabut taşıyıp, kefenler giyerek hapishane önünden yağın yağmura rağmen İstanbul yoluna kadar uzun bir yürüyüş ger-

çekleştirdi. Eylem sırasında tahliye olan hasta tutsak **Mehmet Meşe** de eylemcilerle birlikte merkeze geldi.

Sakarya Meydanı'nda **Mahmut Konuk** tarafından yapılan açıklamada 2.5 yıldır "çözüm sürecinin" öncelikli maddelerinden birinin hasta mahpusların serbest bırakılması olduğu belirtilerek "Ancak geçen sürede en ufak bir somut adım atılmadığı gibi AKP hükümetinin hasta mahpusların hayatını si-

yasi pazarlık konusu yaptığı ve yapmaya devam etme eğiliminde olduğu görülüyor" denildi. Açıklama inisiyatifin taleplerini sıralamasıyla sonlandırıldı.

Özsavunmamızı kuşanarak geliyoruz!

Geride bıraktığımız her gün, kadına yönelik şiddete ve kadın cinayetlerine dair tuttuğumuz çetele kabarmaya devam ederken erkek egemen sistemin saldırılarına çevremizde, yanımızda, kendimizde tanık oluyoruz. Bu saldırıların almış olduğu sistematik hal, defalarca belirttiğimiz üzere mağduriyetten direnişe yükselttiğimiz yaşamımızla alakalı.

Tarihimizi mağduriyet ile karartmaya çabalayan erkek egemen sisteme inat, kadınlar olarak aydınlığımızı çoğaltmak adına mücadelemizi direnişimizle büyütürken geçtiğimiz Şubat ayında Mersin'de **Özgecan Aslan**'ın katledilmesi ile birlikte "özsavunma" kavramı gündemimize oturdu. Öyle ki Özgecan için yapılan eylemlerden birinde bir kadının saldırılara karşı içten bir şekilde "Silahlanacağız" haykırışları hepimizin yüzyıllardır bedenimizin-kimliğimizin yok edilmesi adına yapılan saldırılara karşı yüreğinden-aklından geçenlere ayna oldu. Sonra Isparta'da kendisine tecavüz eden adamı öldüren ve kafasını köyün meydanına atan Nevin Yıldırım bir tokat misali vurdu yaşadıklarımızı şu sözleri ile: "*Beni devamlı rahatsız etti, tecavüze uğradım, köylüler onu engellemeyerek bana yapılan şiddete göz yumdular*". Nevin, bedenine ve kimliğine yönelik saldırıları "özsavunma" ile bertaraf etti; çünkü biliyordu o da, erkek egemen sistem tarafından kuşatılmışlığımızı. Saldırıdan kurtulmak için gittiği her yerde kendisinin suçlanacağını, mahkum edileceğini de...

Bu haliyle Özgecan eylemlerindeki "Silahlanacağız" haykırışları, Nevin'in kendisine tecavüz eden adamı öldürüşü, oluşturulan özsavunma timlerinin ardından "özsavunma" kavramını incelemek, tartışmaya açmak değerli bir noktada duruyor.

Özsavunma nelere muktedir?

Aslında "özsavunma" anlamında kadınların attığı adımlar çok yeni değil. Yıllardır Kürt kadının özgürlük mücadelesi ve sınıfsal mücadelede devrimci kadınların erkek egemen sisteme karşı silahlı mücadelesi mevcut. Bu anlamda önemli adımlar atan kadınlar dolaşısıyla bir deneyime sahip. Ancak "özsavunma"nın sadece silahlı mücadeleden mi ibaret olduğunu sorgulamak yerinde olacaktır. Ya da bu kavramın bir araç olarak neye hizmet etmesi, kadınlar olarak nasıl ele almamız gerektiği sorularıyla yola çıkmalıyız.

Öncelikle "özsavunma" kadının yüzyıllardır yok sayılarak, katledilerek ve şiddete uğrayarak zincirlenen bedenini-kim-

liğini var etmek için gösterdiği bir mücadele biçimi olarak ele alınmalıdır. Bu ele alış salt fiziksel olarak değil düşünsel olarak da gösterilen bir direniş şeklinde olmalıdır. Kadın bilincinin açığa çıkışı için bir araç olarak ele alınması gereken özsavunma, yaşamın her alanında erkek egemen sistemin politikalarını teşhir ve yok etme niteliğini taşıyıp, esas olarak erkek egemen sistemi yıkmaya yönelik bir araç olarak kullanılmalıdır.

Bu anlamda eteğimizin boyuna karışan "koca, baba, abi"ye karşı çıkıştan tacizci bir erkeği teşhir etmeye; bir adım ileri gidersek cezalandırmaya, erkek egemen sisteme karşı daha sistematik bir mücadele için özsavunma timleri kurmaya "özsavunma" geniş bir yelpazede ele alınabilir. Yeni Demokrat Kadın'ın Ankara'da birkaç sene evvelki ve yakın zamandaki tacizcilere yönelik bu anlamda yaptığı cezalandırmalar, yine Dersim'de bir ta-

cizcinin cezalandırılışı, tacizci Av. Sedat Yurttaş'ın ve Partizancı kimliğiyle tanınan Selçuk Bulut'un teşhir edilmesi önemli deneyimlerdendir.

Burada ayrıca kadın örgütlenmelerinin özellikle son süreçte oluşturmaya çalıştığı özsavunma timlerinin nasıl bir ele alışa sahip olması gerektiğine değinmek gerek. Erkek egemen sistemin politikalarıyla beraber toplumsal cinsiyet rolleri gereği saldırılara karşı kadınlar olarak bir "kurtarıcı" beklediğimiz malum.

Bizi yaşamın her alanında edilgen kılmaya çalışarak yaşamın öznesi olmamıza yönelik hiç bir baskıdan, ayrımcılıktan kaçınmayan sistemin politikalarını düşündüğümüzde bu şekilleniş kaçınılmaz olduğu açıktır. Bu haliyle özsavunma timlerinin tam da buna karşı çıkışı, politik bir ele alış olmalıdır. Kadını saldırılara karşı güçlendirmek, bu anlamda kendi karşı koyuşunu gerçekleştirmesini sağlamak esas olmalıdır. Yani "saldırılara müdahale eden kadınlar" olmak yerine kadınların özneleşmesini, mücadele etmesini kolaylaştıran kadınlar olmalıyız! Zaten "kurtarıcı kadın" ile "mağdur kadın" şeklinde bir sürecin gelişmesi kadın mücadelesinin özünü anlamamak olacaktır! Kadın mücadelesinin özü her kadının erkek egemen sistemin saldırılarına karşı koyuşu, var olan gücünü açığa çıkarışı olmalıdır.

O halde kadın bilincimizi açığa çıkarmak, hem düşünsel hem de fiziksel olarak gücümüzü sonuna kadar kullanmak için daha ne bekliyoruz? Zaman, özsavunmamızı kuşanarak erkek egemen sisteme karşı kılıçlarımızı çekmemizin zamanı!

Sevgili kadınlar, merhaba

21-22 Şubat'ta Cinsel Şiddete Karşı Kadın Konferansımızı gerçekleştirdik ve bunun coşku-suyla 8 Mart'ta alanlara çıktık. Şimdi de **Yeni Demokrat Kadınlar** olarak yeni döneme ilişkin bir planlama yapmak için Ankara'da buluşacağız.

4 Nisan Cumartesi günü gerçekleştireceğimiz buluşmada konferans ve 8 Mart değerlendirmelerinin yanı sıra önümüzdeki süreci (cinsel şiddete karşı mücadele, genel seçimler, Ermeni Soykırımını, 1 Mayıs vb.) tartışacağız. En geniş katılımıyla **Ankara'da** buluşalım.

Yeni Demokrat Kadın

İstanbul Yeni Demokrat Kadın toplantısından notlar...

Cinsel Şiddete Karşı Kadın Konferansı ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü başarıyla geride bırakmanın ardından **İstanbul YDK** olarak 28 Mart akşamı geçmiş süreç değerlendirmesi, gelecek süreç örgütlenmesi yapmak ve yeni çıkan çiçeği burnunda dergimiz için 28 Mart günü biraraya geldik.

Toplantı geçmiş süreç de-

ğerlendirmesinde, konferansın ve 8 Mart'ın nitelikli ve verimli geçtiği ancak bazı eksikliklerimizin olduğu üzerine tartışmalarla başladı. Bu eksikliklerin mevcut dağılık çalışma tarzından ve çalışmalara kendimizi dahil etmede yaşadığımız eksikliklerden kaynaklı olduğu yönünde tartışmalar yaptık.

Önümüzdeki süreçte cinsel şiddete karşı nasıl bir süreç ör-

gütleyeceğimiz ve hangi kapsamda ele alacağımız tartışıldı. Bu süreçte çalışmalarımızı **Nevin Yıldırım** gündemiyle birleştirmek üzerine karar verdik.

Seçimlere katılma kararımızın ardından bunu nasıl hayata geçireceğimiz üzerine tartıştık. 4 Nisan'da Ankara'da yapacağımız kadın buluşmasının planlamalarını da yaptık.

Ferhunde'nin cenazesini kadınlar taşıdı

H. Merkezi: Afganistan-Kabil'de Kuran yaktığı iddia edilerek linç edilen **Ferhunde** adlı kadının cenazesini kadınlar kaldırdı. Afgan geleneklerinin dışına çıkan yüzlerce kadın, cenaze töreninde Ferhunde'yi öldürenlerin cezalandırılmasını istedi.

Olayla ilgili olarak başlatılan soruşturma sonunda Ferhunde'nin Kuran yaktığına dair bir bulguya rastlanmadığı açıklanmış, soruşturma emri Afganistan Cumhurbaşkanı Eşref Gani tarafından verilmişti. Afgan kadınının cep telefonlarıyla kaydedilen linç edilme görüntüleri sosyal medyada büyük öfke yaratmıştı. Çoğunluğu erkeklerden oluşan bir grup taş ve sopalarla saldırdığı Ferhunde'yi döverek öldürmüş, polis olaya seyirci kaldığı görülmüştü. Kalabalık daha sonra Afgan kadının cesedini yakmıştı. İçişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada olayla ilgili olarak sekizi polis memuru 13 kişinin gözaltına alındığı açıklandı.

Nevin'e desteğe giden kadınlara darp

H. Merkezi: Isparta'da kendisine tecavüz eden kişiyi öldürdüğü gerekçesiyle yargılanan Nevin Yıldırım için **İstanbul Feminist Kolektif** ve **Antalya Kadın Dayanışma Derneği** 25 Mart'ta gerçekleşen duruşmayı izlemeye, Yalvaç Adliyesi'ne gittiler.

Ancak adliye önüne polislin etten ördüğü duvar ile kadınların adliyeye girişi engellenmeye çalışıldı. Bu barikatı aşan kadınlar da, Savcının "*Almayın bunları içeri*" talimatının ardından bizzat emniyet müdürü tarafından merdivenlerden itilerek darp edildi. Kadınlar Nevin'in "kasten adam öldürmekten" değil "meşru müdafaa bulunmak" gerekçesiyle yargılanması istemiyle Nevin'e destek çıkmış ve duruşmaya katılmak istemişlerdi. Ancak kadınların dayanışmasına tahammül edemeyen erkek devlet, Nevin'e müebbet vererek tehditlerini sürdürdü.

AKP'de su bulanınca, su yüzüne çıkanlar...

7 Haziran seçimleri öncesinde ülke gündeminde başta gelen tartışmalardan biri olan M.Gökçek ve B.Arınç tartışması esas olarak bu ikilinin kapışmasının ötesinde yaşanan gerçekleri işaret ediyor. Bülent Arınç'ın "çözüm" sürecine ilişkin Erdoğan'ın yaklaşımlarını doğru bulmadığı yönündeki açıklamaların hemen ardından yaşanan tartışmalarda "eksik olmaz" sıfatıyla teşrif eden Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek; kavga ve tartışmaların yönünü bir paratoner misali üstüne çekmiş, ancak hakkında ortaya konulan ve kamuoyunun şaşkınlıkla izlediği gerçekler mevcut gündemin fitiline barut serpmiştir.

AKP içinde yaşanan bu çatlaklar esas olarak Erdoğan ve müritleri ekleninde yaşanıyor gibi görünmektedir. Hemen herkes Erdoğan hakkında "Devletimizin başıdır. Çözüm sürecinin mimarıdır" şeklinde açıklama yapsa da hükümet nezdinde "Erdoğan'ın alanları devralma çabası olarak göze çarpan ve yakın zamanda AKP-Cemaat kavgası olarak gündeme gelen çekişmelerin şimdilerde daha da şiddetlendiğini görüyoruz.

AKP'nin Kürt ulusal soruna ilişkin her yaklaşımı onu zayıflatmakta ve çatırdamaların sesini yükseltmektedir. Debisi olmayan bir su üstünde kulaç atanların düşmüş oldukları bu durum esas olarak AKP'nin devlet iktidarı içinde örgütlenme sorununun bir ürünü olarak görülebilir. Kuşkusuz bu örgütlenme ve tasarruf etme evresi seçimler öncesinde AKP'nin bir siyasal krizidir ve bu kriz daha da devam edecektir. AKP'nin muhafazakâr kitle tabanı içinde kalma çabası ve Cemaat'in bu kitle içinde dinin siyasal boyutları kapsamındaki sevk ve idaresi yeni bir uzlaşma formülü bulunmadıkça devam edecektir. Bu kapsamda Erdoğan'ın başkanlık tartışmaları aynı zamanda böylesi bir önlem içinde tartışılabilir.

Çatışmanın miladı olan AKP-Cemaat sürecinde Erdoğan sürecin safalarını sıkı tutmayı başarmış hatta cemaate nam-ı diğer "paralel yapıya karşı savaşta yeni bir "dava" bile ya-

AKP'nin kendi dışındaki çatışmalara cuntacılar kendi içindeki çatışmalara ise paralel yapı ifadeleri ile ideolojik bir zemin sunması, etkilediği tabana, "yürüttüğü mücadelenin" ideolojik argümanlarını sunmaktadır.

ratmıştı. AKP'nin kendi dışındaki çatışmalara cuntacılar kendi içindeki çatışmalara ise paralel yapı ifadeleri ile ideolojik bir zemin sunması, etkilediği tabana, "yürüttüğü mücadelenin" ideolojik argümanlarını sunmaktadır. Uzunca bir süredir Merkez Bankası'nın politikaları üzerinden süren, daha sonra MİT müsteşarının adaylığı ve "çözüm sürecinde" kullanılan yöntem farklılıklarıyla (Dolmabahçe fotoğrafı, izleme heyeti) devam eden ayrı tercih beyanları Gökçek-Arınç dalaşısıyla kendisine yeni bir mecra bulmuş durumdadır. Ciddi bir ayrışma potansiyeli taşıyan "başkanlık rejimi" tartışması ise şimdilik (hiç kimse Tayyip Erdoğan'ı doğrudan karşısına almak istemediği için) beklemede duruyor. Ancak ceza sahası ara ara yoklanıyor.

Tüm bunlar neticesinde bir sonuç biraz ironi havasında Gezi İsyanı'nın sloganına denk düşmektedir: "Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak." Zira AKP içindeki bu çatırdamanın henüz tüm yönleri ortaya dökülmüş ve tercih/çıkar farklılıkları, isimleri belli olan saflaşmalara dönüşmüş değil. Bu durum şimdilik üstü örtülebilecek durumda olsa da asıl netleşmeyi seçim sonuçları ve sonrasında oluşacak durum belirleyecek. Ancak artık AKP'nin dikiş tutmayacağı, biri kapansa, bir diğer dikişin patlayacağı aşikâr. Hal böyle olunca Erdoğan'ın başkanlık talebinin de Türkiye'yi yönetmekten ziyade esasta AKP'yi yönetebilme zorunluluğundan kaynaklandığı söylenebilir.

Tarihsel örneklerin tutturulmaya çalışılan dikiş

Belki birçok kesim, Bülent Arınç'ın Melih Gökçek hakkında yaptığı açıklamalar ve devamında 7 Haziran'dan sonra siyaset sahnesinden çekileceğine dair açıklamalarına kilitlenmiş durumda. Ancak ne var ki esas sorun

Arınç ve Gökçek arasında yaşanan tartışma değildir. İlgili tartışma bir yansıma olup kendi içinde bir muhakemesi ve özünde de bir siyasal krizin ifadesidir.

Bu tartışma AKP'nin güncelde etkisini bulan çatırdamasıdır. Bu çatırdama hali tarihsel olarak ANAP dönemine benzetilmektedir. Hatırlanacağı üzere ANAP iktidarı döneminde Turgut Özal'ın cumhurbaşkanı olmasıyla (bir süre sonra) başbakan olan Mesut Yılmaz ile aralarında yaşanan "iktidar kavgası" tıpkı Süleyman Demirel ile Tansu Çiller arasında olduğu gibi ülkede bir siyasi krize neden olmuştu. İki örnekte de süreç bu partilerin (ANAP ve DYP) siyaset sahnesinden silinmesiyle sonuçlanmıştı. AKP'de yaşananlara bakıp benzer bir sonucun oluşacağı iddia edilebilir ancak şu an böyle bir durum için "yeter şartların" oluşmadığı, yani politik yöntem farklılıklarının açıkça ifade edilmediği ve bu farklılıkların taraflarının kendisini açıkça deklare etmediği görülmektedir.

Örneğin Abdullah Gül'ün "aktif siyasete girmeme" kararının ardından, İslam Kalkınma Bankası'nın Başkanlık Danışma Kurulu'nda görev yapacağı açıklandı. Öte yandan Erdoğan'ın, Özal ve Demirel'e göre parti (teşkilat) içinde çok daha büyük bir güce ve Başbakan A.Davutoğlu'nun da Yılmaz ve Çiller'e göre çok daha silik bir kişiliğe sahip olduğu da bir kenara not edilmeli. Bu kapsamda mevcut gelişmelere tarihten gelmeyi değil aksine mevcut gelişmeleri tarihselleştirmeyi hedeflemek doğru olacaktır.

Arınç ve Gökçek'in gösterdiği

Arınç'ın Erdoğan'a yönelik eleştirileri ardından Gökçek'in Arınç'a yönelik açıklamaları ve bu şekilde tekerür eden süreçten de görüleceği gibi çatırdama "şimdilik" seçimin hangi yol/yöntemle kazanılacağına ve seçim sonrası güç dağılımının nasıl olacağına ilişkin hesaplar üzerinden yürüyor.

Gökçek'in yüksek sesle dillendirdiği ve AKP içinde geleceğini Erdoğan'a biat üzerine kuranların sahiplendiği tercihin karşılığı, Erdoğan'ın tüm direktiflerine harfiyen uyulması ve onun hamiliği altında kendi kişi-

sel güçlerinin (Gökçek'in oğlunun milletvekili yapılması gibi) pekiştirilmesidir. Arınç'ın dile getirdiği eleştiri ise daha çok iktidar içinde bürokratlaşanların gücünün yeniden tesis edilmesidir. Ancak Gökçek-Arınç kavgasında kullanılan argümanlar kanıtlanmıştır ki, iki durum da artık AKP'yi kurtaramaz. Arınç, kendisinin de dâhil olduğu AKP teşkilatının "suçu örtbas etme örgütü" olduğunu itiraf etmiştir. Gökçek'in Ankara'yı parsel parsel sattığını bildiğini, 100 dosyayı seçimden sonra açıklayacağını söylemesi şimdiye kadar halka karşı işlenen suçları bildiğinin ancak ucu kendisine dokunduğunda bunları şantaj amaçlı kullanacağını açık itirafıdır. Gökçek'in belediye başkan adayı yapılmasına karşı çıktığını, ancak partisinin kararı sonucunda onun için çalıştığını söylemektedir. Söylemediği, söylemekten korktuğu ise Gökçek'in doğrudan Tayyip Erdoğan tarafından aday gösterildiği ve arkasında durulduğudur. AKP, artık bir kez daha açığa çıkmıştır ki, en irisinden ufağına, en dürüst geçinenden çakallığını siyasal tarz haline getirenine kadar yolsuzluğun tescilli teşkilatıdır.

Erdoğan kendi kişisel hesaplarının AKP'yi ayakta tutmaktan geçtiğini çok iyi bilmektedir ve bunun için ipleri çok sıkı tutma çabası için de girmiş ve ardi ardına açıklamalar yapmaya başlamıştır. Bu açıdan her gün medyada boy göstermekte ve birilerine ayar vermektedir.

Erdoğan'ın mevcut süreçte seçtiği model ise yerel yönetimlere çıkardığı kararname ile her hafta muhtarlar toplantısının yapılması zorunluluğudur. Muhtarlardan istenen ise Erdoğan'ın fetvalarının halka doğrudan yayılmasıdır. Yerel yönetimin en küçük birimi olan muhtarlar Erdoğan tarafından toplumsal tabanda ideoloji yayma araçları (hoparlörleri) olarak kullanılmak istenmektedir. Ayrıca bu toplantılar TBMM grup toplantıları ile aynı gün ve saatlere denk getirilmekte, televizyonlarda grup toplantılarının önüne geçilerek "**Parti genel başkanları değil ben varım**" mesajı verilmektedir. Bu ise 7 Haziran seçimlerine ilişkin çalışma yürüten bir cumhurbaşkanının portesidir.

AKP, artık bir kez daha açığa çıkmıştır ki, en irisinden ufağına, en dürüst geçinenden çakallığını siyasal tarz haline getirenine kadar yolsuzluğun tescilli teşkilatıdır.

Tekrar pahasına seçim çalışmalarımıza dair...

Haziran seçimlerine çok az bir süre kaldı. Önümüzdeki bu kısa süreci devrimci bir yaratıcılık ve atakla, örgütlülüklerimizi yaygınlaştırma ve derinleştirme perspektifiyle geçirme sorumluluğu bizi beklemektedir.

Seçim süreçlerine aktif katılımın, etkin sorumluluklar almanın doğru kullanılması, durumdan mücadelemizin ihtiyaçlarına cevap olabilecek birçok olanak yaratacağımızı rahatlıkla söyleyebiliriz. Süreçten en üst düzeyde verimle çıkma, net olmakla ilgilidir. Yayınlarımızın bu konuda platform görevi görmesi, içerik- amaç tartışmaları kadar, deneyimlerin paylaşılmasını sağlamasında bizim için avantaj olacaktır.

Neye varmak istediğini bilmeyen birinin elinde dünyanın tüm imkanları olsa bile ilerleyememesi güçlü olasılıktır. Bunun yanında kararlı ve kafası net olanlar, mevcut durumda görülme-yeni görür, olanaksızlığı olanağa çevirir ve hedefine adım adım ulaşır. Bu nedenle tüm alanlarımızda, tek bir kişi olsa bile o alan özgülünde süreç sonunda neyi elde etmeyi amaçladığını belirlemesi ve bunun için bilinçli bir çaba içine girmesi gereklidir. Seçim sonrasında da bu hedeflere ne kadar varıldığı belirlenmeli, eksiklikler-yetersizlikler ortaya konulmalı ve bunlar üzerinden kesintisizce çalışmaya devam edilmelidir.

Bahsettiğimiz bu planların yerel ayaklarda örüleceği açıktır. Bu yanı sıra her alanımızın bu ön çalışmaları kendi özgünlükleriyle, ortak kararları ve işbölümleriyle yapmaları, çalışmaların çeşitli aşamalarını denetlemek için mekanizmalar kurmaları zorunludur.

Çalışmalarımızı yaygınlaştırıp derinleştirelim

Kürt ulusal hareketinin mücadelesine destek olmak ve ortak düşmana karşı demokratik alanda da cepheyi genişletmek amaçlı seçimlerde HDP'ye destek veriyoruz. Bununla birlikte yazının başında vurguladığımız gibi örgütlülüklerimizi yaygınlaştırma ve derinleştirme hedefimiz mevcuttur. Genel amaçların içerisinde kendi özel amaçlarımız vardır. Bunların ikisini gözden kaçırmadan, koordineli bir şekilde hareket etmemiz gereklidir. Bulduğumuz yerlerdeki HDP bileşenleriyle faaliyetlerde ortaklaşılması kadar sadece kendimizin öreceği, planlayacağı faaliyetler de olmalıdır. Kitlelere gidiş için geniş geniş olanakların olduğu bu süreçte, boş geçirdiğimiz, kendi açlarımız doğrultusunda faaliyet yürütmediğimiz tek bir gün dahi olmamalıdır.

Ajitasyon-propaganda ve örgütlenme için kullanılacak araçlar konusunda önceden hazırlık yapılmalı ve yaratıcılığımızı bu alanda da devreye sokmalıyız. HDP'ye ait bildiri, afiş vb. dışında kendimize ait materyaller alanlarda yaygın olarak hazırlanmalıdır.

Yani her konuda aslında iki koldan çalışmamız gereklidir. Sosyal medya alanları da sonuna kadar zorlanmalıdır. Ayrıca kurulacak alanlar ve yoğun ev ziyaretleri bu sürecin olmazsa olmazlarıdır. En önemlisi hazırlıklarımızın oluşudur. Halkımıza yönelik toplu ajitasyon-propaganda yapma imkanlarının zorlanması ve temel araçlardan olması önemlidir. Kahvehaneler, cami önleri fabrika çıkışları, okul önleri gibi mekânlar kendi özgünlükleri içinde değerlendirilmelidir.

Bütün bu çalışmalarda en fazla gözetmemiz gereken yan faaliyetlerimizin yaygınlaştırılması ve derinleştirilmesidir. Bundan ne anlamalıyız? Yaygınlaştırmaktan hedefimiz, en başta faaliyet alanlarımızdaki genişlemedir. Emekçi kesimlerin bulunduğu girilmedik mahalle kalmamalıdır. Hiç tereddütsüz bir şekilde her zaman faaliyet yürüttüğümüz alanların dışına çıkmalıyız. İlk baştan içimizde yapılacak planlamada bu hedefimize dikkat etmeliyiz. Çalıştığımız alan dışında örgütlülüklerimizin olmadığı yerlere gitmek bizim açımızdan temel alınmalıdır. Son zamanlarda sıkça vurguladığımız gibi Sünni-muhafazakâr yaşam tarzına sahip halkımızın yaşadığı mahallelere gitmek, egemenlerin özel politikalarıyla geliştirdikleri kutuplaşmayı kırarak söylem ve pratikleri geliştirmek bizim sorumluluğumuzdur. Devrimciler dışında hiçbir ideoloji halkları tüm farklılıklarıyla kucaklayamaz.

Yaygınlaştırma coğrafi bir anlam ifade ettiği kadar ilgilendiğimiz ve öne çıkardığımız konularda çeşitlenme anlamında taşımaktadır. Örgütsel faaliyetlerin darlığı, ideolojik/politik/darlıkla ilgilidir. Kadın sorunundan çevreye, ulusal sorundan ezilen inançlara her konuya dair ideolojik /politik hattımıza uygun olarak çalışmalarda bulunabilmeliyiz. Kürt, Arap,Ermeni, Laz, Gürcü... çok farklı milliyetlerin yaşadığı Türkiye'de "yerelden yönetim" ilkesi açıklanarak savunulabilir. Yerinden yönetim, çevre, imar enerji kaynakları gibi birçok alanın rant çerçevesinde Ankara'dan halkın dışlanarak ele alınması eşir edilerek öne çıkarılabilir. Bu konu Kürtlerin yaşadığı T.Kürdistanı'ndan Nusayrilerin yaşadığı Antakya/Adana/Mersin'e, Laz ve Gürcülerin yaşadığı Karadeniz'e kadar öncelikle ulusal farklılıklar önemsenecekken HES'lerden, RES'lerden otoyollara, kentsel dönüşümden dolayı tarım alanları, barınma imkanları elinden alınan kesimlerin, ulaşım sorunu yaşayanların da ilgisini çekecektir.

Kadın sorununa ayrı bir başlık açılmalıdır. Çalışmaların hepsinde kadın yoldaşlarımız aktif olarak yer almalıdır. Bununla birlikte evlerine hapsedilen kadınlara ulaşmak, kadın yoldaşlarımızın sorumluluğudur. Kadınların ortak mücadelesinin zorunluluğu vurgusu kadar, kadın çalışması yürüten

özneler olarak ekonomik, sosyal politik her alanda kadınlara yönelik perspektifimizi sunabilmeliyiz. Nicelik olarak yeterli olunan her alanda sadece kadınlardan oluşan faaliyet grupları oluşturabilmeli ve bu gruplar faaliyet içerisindeyken bize katılanlarla genişletilebilmelidir.

Faaliyetimizin derinleştirilmesi ise başta şu anda faaliyetimizin esas olması ve çeşitli kurumların bize ulaşabilecekleri kurumlarımızın oluşması ile mümkündür. Bunun eksikliği pek çok bölgede yaşanmaktadır. Bu sorun esasta yerel faaliyetçilerimizin öne çıkan çelişiklere bağlı olarak oluşturabilecekleri derneklerden irtibat bürolarına kadar farklı şekillerde çözülebilir. Faaliyetimizin derinleştirilmesi, faaliyet yürüttüğümüz bölgelerde ideolojik-politik hattımızın kitleler tarafından sahiplenilmesini sağlamak ve bunu sistem karşıtlığı içerisinde örgütsel bir hatta çekmektir. Teorik ve pratik çalışmamız "inceleme-propaganda-örgütlenme" hattında gerçekleşmedikçe, sonu sisteme karşı örgütlenmeye dökülmedikçe mücadelemizi büyütmemiz mümkün değildir. Örgütlenmeyi, tek tek kişilerin kazanılmasından çıkarabilmek; ancak hitap edilen kitlelere yönelik ekonomik-politik, kültürel ve örgütsel seçenekler oluşturmak ve ideolojik kapsayıcılığı sağlamakla olacaktır. Burada kitlelerin kendiliğinden sahip oldukları ideolojiyi iyi tanımak ve bu zeminden hareket edebilmek önemlidir. Kitlelere olan yabancılığımız, onlara "öğrenci" olamamamızla ilgilidir. Bu süreçteki çalışmalarımızda bu yabancılığı kırmak amaçlarımızdan biri olmalıdır.

Faaliyetin yaygınlaştırılıp-derinleştirilmesi görüldüğü gibi birbiriyle yakından bağlantılıdır. Bizler "gadreye uğrayan" tüm ezilenlerin yanında olmayı şiar edinmişsek, pratikte bunu gerçekleştirebilmek için ezilenlerin olduğu her yere gidebilmeli ve örgütlenme çalışmasını yürütebilmeliyiz.

Sistemin sınırlarına hapsolmemek

Bu üç aylık süreçte bize önemli olanaklar sağlayacak zemin parlamento

seçimleridir. HDP'ye destek yönlü aldığımız bu kararlar egemenlerin oyun sahasına girmiş olduk. Bu durum, ajitasyon-propagandamızın niteliğine daha fazla dikkat etmeyi getirmeli, kendimizi hiçbir şekilde mevcut sistemin sınırlarına hapsedemeliyiz. Parlamento yolla yeni yaşamın kurulması, halkımızın sorunlarının çözülmesi, halkın iktidar olması, vs. mümkün değildir; bunlar boş vaatler, boş hayallerdir.

Sistemin teşhiri, sistem içi kanalların işe yaramazlığını ve halka karşıtlığını göstermek için, politik olarak ömrünü doldurmadığı müddetçe parlamento, kullanılacak bir araçtır. Hiçbir şekilde çelişki değildir ve halkımızın önünde cereyan eden "parlamento oyununun" teşhiri kadar kolay bir şey yoktur. Parlamentonun aynı zamanda teşhir için kullanılabilmesine dair en iyi örnek hemen yanı başımızdaki Kürt hareketidir. Yıllardır mecliste olmasına rağmen Kürt halkı çözümün sokaklarda, öz savunma güçlerinde ve dağlarda olduğuna inanmaktadır. Meclisin sadece araçsal olarak kullanıldığının, esas meselenin halkın yürüttüğü mücadele olduğunun farkındadır. Biz bu seçim özgülünde HDP'ye tam hak eşitliği kapsamında ve demokratik mücadeleyi geliştirme ekseninde destek veriyoruz. Bu süreç içerisinde HDP gibi demokratik bir gücün mecliste olmasının yaratacağı en önemli avantaj, Kürtlerin kimlikleriyle "Türk ulusunu" temsil ettiği söylenen meclisin homojenliğini bozmalarıdır. Bununla birlikte halkın çeşitli taleplerinin, sorunlarının gözlerin dikildiği bir kürsüden dile getirilmesi dışında bir anlamı yoktur. Esas sorumluluk, halkımızın sokakta, fabrikalarda, kırdaki geliştirmesi mücadeledir.

Özcesi; bu üç aylık süreci yoğunlaştırılmış bir faaliyet süreci olarak görmeli; tüm varlığımızla örgütlülüklerimizi yaygınlaştırıp-derinleştirebileceğimiz olanakları kullanmak ve seçim sürecini kitleler içerisindeki ideolojik/politik etkimizi geliştirmek için kullanmalıyız. Bu konudaki deneyimlerimizi sürekli olarak paylaşmalıyız.

Devrim değil, Marksizm'e saldırı dalgası

Yunanistan'da SYRIZA'nın seçimlerden birinci parti olarak çıkmasıyla gündemin yüzü de SYRIZA'ya dönmüş, günlerce konuşulup tartışılmıştı. Benzer süreçler ve tartışmalar Brezilya'da Lula, Venezuela'da Chavez'in seçimleri kazanmasında da yaşanmıştı. Sol, devrim, sosyalizm gibi tanımlamalarla politik anın yorumlanmasındaki zenginlik, politik anın karşı ideolojik duruşta darlığı göstermiş ve bir kez daha Marx ile Engels'in yazdığı Komünist Manifesto'daki tahlillerini haklı çıkarmış oldu.

SYRIZA (Radikal Sol Koalisyon) seçimleri kazanmadan önce de gündemde fazlasıyla yer alıyordu. Üstelik radikal sol olmasına karşın! İspanya'da yükselişe geçen PODEMOS (Başarabiliriz) hareketiyle birlikte yapılan mitinglerde "sol", "sosyalist", "devrim" rüzgârı estirilirdi. İtalya'daki "5 Yıldız Hareketi" de bu rüzgâra dahil oluyordu.

Esen bu rüzgârın salt politik mecra da esmediği, doğrudan ideolojik bir içerik taşıdığı aşikârdır. 2008 ekonomik krizinden en çok etkilenen ülkelerden biri olan Yunanistan'da yoksul halkın tepkisi dinmemiş, kitlesel gösteriler, grevler, çatışmalar birbirini izlemişti. Ekonomik krize çare olamayan hâkim sınıfların yönetememe krizi de derinleşmiş ve kitlelerin alternatif arayışı ve talepleri daha da artmıştı. Bu durum ekonomik krizin etkisinin ağır olduğu İspanya ve İtalya'da da vuku bulmuş PODEMOS ve 5 Yıldız Hareketi'nin öne çıkmasının zemini olmuştu.

Devrimci durumun yükseldiği bu üç ülkede egemen sınıfların burjuva iktidarını kaybetmeden ezilen halkların öfkesini dizginleyerek, biraz daha "sol" ama tehdit içermeyen hareketlere yönelmesi, önünü açması, dokunmaması yeni bir durum değildir. Rusya'da 1917 Şubat devrimi sonrası kurulan hükümetin burjuva karakterine artan öfkeyi dizginlemek için hâkim sınıfların daha sol görünen Kerensky'e hükümet kurdurmalarından beri biliniyor bu hilebazlık. "Tüm iktidar Soyvetlere" diye bağırıyordu Bolşevikler 1917'lerde. Gerici sınıflar General Kornilov ordusunu sürüyordu işçilerin, köylülerin, devrimcilerin üzerine. Ha evet, SYRIZA ya da PODEMOS'tan duymuyoruz benzer haykırışı ve gerici sınıflarda ordu yollanmıyor gerçek devrimcilerin üzerine.

Avrupa'da bir kapitalizm karşıtlığı

geliştiriliyor, ama bu karşıtlık gerçek anlamda bir karşıtlık değil. Buradan doğru geliştirilen tazlar ve örülen pratiklerle kapitalizme alternatif yaratılıyor ve "sosyalizm" kavramı muğlaklaştırılıyor. Bu MLM ile bilimsel temele oturtulmuş olan devrim, sosyalizm ve komünizm ideolojisine açıktan bir saldırı anlamı da taşıyor kuşkusuz.

Kapitalizm karşıtlığı, ona alternatif olmak, kapitalizmin yarattığı sorunları gidermek değildir. Kapitalizmi kapitalizm yapan temel yasalarına karşı olmak ve reddetmektir. Karşıtlık, aşırı üretim, azami kâr hırsı, artı-değer sömürsü, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet, sermaye birikimi, sermayenin merkezileşmesi ve yoğunlaşması ve de sermayenin mülkün korunmasını sağlayan devlet erki gibi komünist önderlerimiz tarafından ustaca çözümlenen kapitalist-emperyalist sistemin temelini oluşturan konular karşısındaki konumlanış; ideolojik, politik ve sınıfsal duruşun temelidir. Kendini alternatif olarak ortaya atanların ilk olarak sermaye ve devlet karşısındaki konumlanışı belirleyicidir. Ne SYRIZA ne de PODEMOS'un program ve söylemlerinde kapitalizmin temel yasalarına dair bir şey olmaması şaşırtıcı değildir.

Kapitalizmin (günümüzde daha bir açığa çıkan) yarattığı sorunların, kapitalizmin ekonomik yasaları değişmeden çözümü mümkün değildir. Bu değişimin tek yolu, tek alternatifi toplumsal alt-süt yoluyla devrim ve sosyalizmdir. Kapitalizmin temel yasalarına dokunmadan, özel mülkiyet, azami kâr, artı-değer sömürsü, sermaye birikimi ve devlet erkini ortadan kaldırmadan, parçalamadan alternatif olarak sunulan her yaşam kapitalizmin ömrünü uzatmak olacaktır. Sistemde belirli düzenle-

meler, iyileştirmeler yapmak devrimci çözüm değildir. Çalışma koşullarını düzeltip iyileştirmek artı-değer sömürsünün reddi ve alternatifi değildir. Yoksullara yardım etmek, burjuvaziden daha fazla vergi almak ne azami kârı engeller ne de özel mülkiyeti ortadan kaldırır. Dünya ezilen emekçi halkların, enternasyonal proletaryanın tek kurtuluşu kapitalizmin temel yasalarını yıkmak ve parçalamaktır.

Bu tarihsel görevin işçi sınıfının omuzlarında olduğunu belirten Marx ve Engels hayali bir olgudan bahsetmiyor, nesnel bir gerçekliği açıklıyor. Tarih her açıdan Marx ve Engels'i kanıtladı. 1917 Rusya ve 1949 Çin devrimleriyle MLM pratik deneyimini yaşadı ve proletarya ideolojisinin bilimsel olduğunu kanıtladı. 21. yüzyıl sosyalizmi olarak Latin Amerika'da ortaya çıkan, temsilciliğini Brezilya ve Venezuela'nın yaptığı "sosyalizm" de bugün emekçi halk işsizlik, yoksulluk ve açlık içindeki yaşamlarının sona ermesi için sokaklarda çatışıyor, polis kurşunlarıyla katlediliyor. Bu da MLM'nin tersten kanıtıdır, kapitalizmin temel yasalarına dokunulmadan inşa edilen "sosyalizmin" ne olduğunun göstergesidir. 21. yüzyıl sosyalizmiyle Latin Amerika'da başlayan bugün Avrupa'da devam eden kapitalizme alternatifçiliğin, "sosyalizmin" ideolojik içeriği ulusal sınırlar içerisinde halkçı politikalarla sürdürülen reformizmdir. Sosyalizm olarak kitlelere sunulan bu burjuva ideolojisiyle MLM'nin ve onun bilimsel kavramlarının içeriğinin boşaltılmasıdır.

Marksizm, Leninizm, Maoizm, sistemi sarsan ona darbeler indiren reformlara, reform mücadelesine karşı değildir; fakat ezilen emekçi halkın devrim ve sosyalizm taleplerini umutlarını politik ve ideolojik olarak kapitalist sisteme yedekleyen reformlara, reform mücadelesine, reformizme karşıdır ve tavizsizdir. Ancak bu, SYRIZA ile dünya halklarında ve özellikle ülkemizde yaşanan coşkudan devrimci bir şekilde faydalanmanın önünde engel değildir. Halkın umutlarını besleyen, kendine güvenini artıran bu tür gelişmelerin bu yönünü de görmek gerekir. Marksizme yönelen bu tür silahların namlusunu düşmana çevirmenin yolu budur!

Yunanistan'da ve İspanya'da haykırılacaksa "Tüm iktidar işçi ve köylülere!" diye haykırılmalıdır. Bilimsel ve nesnel tek slogan budur.

İŞİD üyesi Boko Haram 500 kadını kaçırdı

H. Merkezi: Boko Haram yüzlerce kadın ve çocuğu kaçırdı. Bild gazetesi yaptığı açıklamada, Nijerya'nın kuzeyindeki Damasak kentinde 50'ye yakın kişiyi öldüren Boko Haram'ın, 500'e yakın kadın ve çocuğu ise kaçırdığını yazdı.

3,5 aylık bir işgalden sonra kurtarılan Damasak kentinde en az 500 kadın kaçırılırken, 50 kadının da katledildiği

bildiriliyor. Ülkenin kuzeydoğusunda İŞİD'e bağlılık yemini eden Boko Haram işgalinde olan bölgelerin kurtarılması için Nijerya ordusu tarafından başlatılan operasyona komşu ülkeler Çad ile Nijer orduları da katılıyor.

Damassak'da geçtiğimiz günlerde bir nehir üzerindeki köprüünün altında katledilen yaklaşık 100 kişinin cenazelerine ulaşılmıştı.

Londra'da on bin kişi "İrkçılığa hayır" dedi

Londra: Birleşmiş Milletler **Anti-İrkçilik Günü** (United Nations Anti-Racism Day) kapsamında birçok kent ile eş zamanlı olarak Londra'da da ırkçılık ve faşizm karşıtı yürüyüşler düzenlendi. New York, Atina, Sao Paulo'da da organize edilen, Uluslararası Eylem Günü (International Day of Action) olarak nitelendirilen ve 21 Mart günü gerçekleştirilen eylemin ikincisi 24 Mart'ta yaklaşık 10 bin insanın katılımıyla Londra'da gerçekleşti. Eyleme **ATİK** ve **Partizan** üyeleri de katıldı.

Londra'da düzenlenen yürüyüşte ayrımcılık, haksız yere suçlamalar ve ırkçılık karşıtı sloganlar atıldı. Yürüyüş sırasında Londra merkezi trafiğe kapatıldı. BBC binası önünde toplanan kalabalık buradan Trafalgar Meydanı'na yürüyüşe geçti. Polis tarafından öldürülen siyahî Mark Duggan'ın teyzesi **Carol Duggan** da kitleye seslenerek; adaleti yerine getirmeyen, katilleri yargılamayan yetkilileri eleştirdi. Düzenlenen eylem yaklaşık 4 saat sürerken, eylem, müzik dinletisi ve konuşmalarla sona erdi.

Newroz Şehitleri toprağa verildi

H. Merkezi: Cizîre kantonuna bağlı **Hesekê**'de Newroz kutlamaları sırasında IŞİD çetelerinin bombalı saldırılarına hedef olan ve yaşamını yitirenler, son yolculuğuna uğurlandı. Yaşamını yitirenler "**Newroz Şehitleri**" olarak tarihe kazandı.

Rojavahılar için düzenlenen törende; **Hesekê Şehit Aileleri Kurumu** önünde biraraya gelen binlerce kişi oluşturulan araç konvoyu ile cenazeleri buradan alarak Dawudiye Köyü'nde bulunan Şehit Dijwar Mezarlığı'na doğru yola çıktı. Burada tören için hazırlanan sahneye şehitlerin resimleri asıldı. İlk olarak askeri törenden sonra saygı duruşunda bulunuldu. Yapılan konuşmaların ardından 29 kişinin cenazesi toprağa verildi. Saldırıda diğer yaşamını yitirenlerin cenazeleri ise ailelerinin isteği üzere kentte ve köylerde bulunan değişik mezarlıklarda toprağa verildi.

Seçimlerde şiarımız net: Halka gidelim! Örgütlenelim!

Tüm alanlarımız ve bileşenlerimizle seçimlerde HDP'yi aktif olarak destekleme çağrımız, içinden geçilen süreç açısından tek doğru politik tutumdur. Çağrımız şu andaki haliyle sadece "tutumdur". Şimdiden sonra amacımız bu tutumu maddi yaşamın kendisiyle birleştirmektir.

Örgütlülüklerimizi yaygınlaştırmak ve derinleştirmek için çok büyük avantajları olan bir süreçten geçeceğiz. Bu objektif olarak böyledir. Fakat bu objektif avantajları subjektif güce dönüştürüp/dönüştüremeyeceğimiz tamamen bize bağlıdır. Bu sürecin sonucunu amaçlarımızdaki netlik, yaratıcılık, coşkunluk, iş yapma iradesini somuta dökmeyi ifadelediren ataklık ve militanlık belirleyecektir.

İktidar savaşı veren bizler, bu iddiamızla hiç bir şekilde uyuşmaya hareket alanlarımızın darlığı ve kitlelerle olan bağlarımızın zayıflığı ve yüzeyselliğini kabul edemeyiz/etmiyoruz. Sadece seçim sürecinde değil bütün çalışmalarımızda amacımız; yeni olanlara açılma ve çalışmalarımızın olduğu yerlerde örgütlülüklerimizi derinleştirmektir. Bu yazıda belki hepimizin bildiği, aslında çalışmalarımızın ABC'si olması gereken temel noktalara değineceğiz. Amacımız seçim süresince çalışmalarımızın hem içeriğine hem de nasıl bir şekil alması gerektiğine, araçlara dair gazetemizin bir platform işlevi görmesidir. Bu yanı sıra deneyimlerin aktarılması bahsini ettiğimiz nitelikteki yazıların kaleme alınması da çalışmalarımızın kolektife maal edilmesini sağlayacaktır.

A/P ön hazırlıksız yapılmaz!

Yerel alanlar özgülünde amaçlarda netlik ve adım atmada kararlılık olması durumunda HDP'nin yaygın örgütlülüklerine seçim süresince yeni alanlara açılmamızda önemli fırsatlar sunacağı kesindir.

Seçim sürecindeki "destek" açıklamamız pasifliği değil özne oluşu koştulamaktadır. Bu kapsamda tüm alanlarımızın bir taraftan HDP komisyonlarıyla birlikte çalışırken, diğer taraftan kendi başlarına çalışmalar örgütlemeleri gereklidir. Sürecin bir birine paralel giden iki ayağının olduğunu görmeliyiz.

Partizan, HDP'den ayrı bir politik öznedir. Bizler HDP'nin demokratik programını destekliyoruz, ajitasyon/propagandamızda kullanabileceğimiz bir muhtevası vardır. Fakat ayrı bir politik özne olarak bizlerin de kendimize ait hedeflerimiz, örgütsel yapımız mevcuttur. İlk elden Partizan dergisinin 75. sayısındaki "Bolşevik ajitasyon üzerine inceleme, A/P faaliyetimiz üzerine çalışma" isimli yazının tüm

alanlarımızca okunup tartışılmasını gerekli bulduğumuzu belirtmeliyiz. Bu yüzden esasta çalışmalarımızın kendiliğindenci bir çizgide gitmesini önleyecek temel noktalara değinmesini amaçlıyoruz.

Çalışmalarımızın hedeflerine ulaşmasında ilk adım; alandaki tüm faaliyetçileri kapsayan, herkesin belirli bir hazırlıkla geldiği bir toplantı örgütlemektir. Bu toplantının misyonu alana dair hedeflerimizi net olarak saptamaktır. Hedeflerimizi belirlerken, alanın sosyo-ekonomik yapısı, öncesindeki çalışmalarımızın durumu faaliyetçilerimizin sayısı ve niteliği gibi birçok etken değerlendirilmelidir. Bu toplantının en önemli özelliği gidilecek bölgeleri net olarak saptamaktır. Bu saptamadaki kriterlerimiz ilke olarak emekçi mahallere olmaları ve önceden gittiğimiz alanlar dışında kesin olarak yeni bölgeler olmalıdır. Daha önce de yazılarımızda sıklıkla vurguladığımız gibi, faaliyetçilerimizin olmadığı komşu illerde bizim sorumluluğumuzda olmalı ve oralarda çalışma yapabilmeyen olanaklarını sonuna kadar zorlamalıyız. Toplantıda azami ölçüde bilgilendirme yapılmalı, sonrasında da bu yönlü araştırma yapılmalıdır. Çünkü gidilecek alanlarda ajitasyon/propagandamız neye dayandıracağımız konusunda kafamızda belir bir şema olmalıdır.

Ajitasyonların, gerçeklerden beslendiğini unutmamalıyız. İlk adımlarımız açısından gidilecek yerlerin sosyal-kültürel özelliklerini asgari oranda bilmemiz ilk iletişim açısından büyük önem taşımaktadır. Halkımızın inanışlarını, geleneklerini çalışmalarımızda dikkate almalıyız; kendimizi dayatma, halkın inançlarını yok sayma gibi pratikler bize ait değildir. Asla aklımızdan çıkarmamalıyız ki, "cumhuriyet" kurulduğundan beri devletin sistemli olarak yaşama soktuğu kutuplaştırma siyasetini kırma görevi bizi beklemektedir. Bu kutuplaştırma inançlar üzerinden yükseltilmektedir. Alevi, Sünni, Yahudi, Hıristiyan... Her inançtan tüm kesimlerin inançlarına saygı duyarak ve sonuna kadar dikkate alarak gitmeyi başarmalıyız.

Çalışmalarımızda kullanılacak araçların da ilk toplantıda asgari olarak belirlenmesi gerekir. Özcesi; ne ajitasyon/propaganda da ne araçlarda ne örgütsel durumumuzda ne de politik şiarlarımızda çalışmamız başladığı gibi bitmemelidir. Hepsisi daha zenginleşmiş, gelişmiş daha yoğunlaştırılmış hale gelmiş olmalıdır. Başarımızın kriteri budur! Pratikte karşımıza çıkan her türlü sorun için hızlıca çözüm mekanizmaları oluşturmak güçlü bir refleks vermek bizim özelliğimiz olmalıdır. Zaman geçtikten sonra alınan tavrın, genel olarak

pek bir anlamı olmamaktadır. Zaten böyle olanlar da, özcü değil olsa olsa artçı olurlar! **Artçıların da, başkalarının belirlediği yoldan ve esen rüzgârdan yana gitmekten başka çareleri yoktur.** Bu nedenle sürekli olarak ortaklıktan, militanlıktan bahsediyoruz.

Hedeflerimiz ve bu kapsamda yapacaklarımız konusunda **görüş açısından yoksunluk**; darlıklarımızın, tutuculuğumuzun en büyük nedenidir. Çeşitli eylemlerde faaliyetlerde başından sonuna kadar yer alan bizler bunların örgütleyicisi sürükleyicisi olmaktan uzak duruyoruz çoğu zaman. Bu mevcut durumla yetinmedir. Oysaki çelişkilerin, sorunların ne düzeyde olduğuna dair "derin pratik bilgisi" olan, bunların akacağı yönlü teorik pratik bilgiye dayanarak ön gören ve bunu hangi amaçlarla örgütleyeceğini sezenler ancak **öncü** olurlar.

Bu özellikleri kazanmak teori ve pratiğin birlikte ilerlemesiyle olur. Konumuz ekseninde şunu belirtelim, ajitasyon ön hazırlıksız yapılamaz. Gidilecek yerlere bağlı olarak öncesinde ön çalışma yapmamız, başlıkları ayrıntılandırmamız, sloganlar belirlememiz gereklidir. "Araştırma yapmayanın söz hakkı yoktur!" sözü özellikle kitlelerin karşısında daha fazla geçerlidir. Araştırıp incelemeyen, kafa yormadan, yoldaşlarımızla tartışmadan başarılı bir tartışma yürütemeyiz. **"Hele bir işin içine girilim" mantığıyla politik faaliyet yürütülmez!**

Örgütçü gözle etrafa bakalım!

Birçok alanda faaliyetçi sayımızın az olduğunu biliyoruz. Bu "az"lık geri durma, iddiamızı küçültme, yukarıda saydıklarımızı yerine getirmeme sebebi olamaz. Aslında 43 yıllık geçmişi olan yapı olarak bu azlık bizi kamçılamalıdır, azmimizi arttırmalıdır. Azlığın kırılmasının tek yolu; kitlelerle bağ için her olanağı sınırlarımızı aşarak kullanabilmeyi becermektir. Tek bir kişi olursa bile, bir Partizan olarak yukarıda bahsettiğimiz hedefleri önüne koymalı, bir program çıkarmalı ve süreç sonunda çok sayıda yeni ilişkiyi yakalamayı hedeflemelidir.

Ülkemizde ekonomik, sosyal, kültürel, cinsel, inançsal, ekolojik... Akla gelen her alanda çelişkiler bu kadar yoğun iken, aktif faaliyetçi sayısı yıllardır aynı kalan veya bir türlü öncülük edebilme kapasitesine sahip olmayan alanlarımızın güçlü bir özelleştirinin gerçekleşeceği yerde esasta pratik sahadır ve içine girdiğimiz süreçtir. Bununla birlikte, çevremize örgütçü bir gözle baktığımızda önceden görünmez olan birçok ilişki-

nin, olanağın ortaya çıktığını göreceğiz. Seçim faaliyetinin asli öznelere olarak sadece kendimizi görmemeliyiz. Bu açık alan çalışmasıdır ve çok geniş bir kesimi bu faaliyete çekebiliriz. Tüm ilişkilerimizi harekete geçirmeliyiz. Bu örgütlenme yeteneği ile ilgilidir. Etrafımızdan çeşitli nedenlerden kopmuş, ama mücadele isteği devam eden kişilere ulaşabilir ve çalışmaya sevk edebiliriz. Temel sorun, etrafımıza, ilişkilerimize nasıl baktığımız ve örgütlenme kapasitemizdir. Seçim sürecindeki gibi faaliyetlerde yeni tanıştığımız ve faaliyete girmeye istekli birine dahi anında bir sorumluluk verilebilir, çalışmaya sevk edilebilir.

Önemsememiz gereken bir konuda çalışmalarımızdaki **sürekliliktir**. Tüm alanlarımızdaki ortak sorunlarından biridir çalışmalarımızın süreklilik kazanmaması. Süreklilik derken kaba bir şekilde; ilişkilerimize gidip gelmeyi, bazen gidip evlerinde kalmayı, sohbet edip dertleşmeyi vs. kastetmiyoruz. İlişkilerin bulunduğu sosyal çevreye yaşanılan sorunlar üzerinden gidebilmek, legal-illegal örgütlenmeler oluşturmak, her mahalleyi, köyü, fabrikayı, okulu kalemiz haline getirmeyi kastediyoruz. Bunun olabilmesi için ilişkilerimizin bireyden çıkıp kitleye dönüşmesi gereklidir.

Gidilen alanı o ilişkilerimizin üzerinden tanımalı, mevcut, özel (yol, su vs.) ve genel (tüm ülkede ortaya çıkan işsizlik, sağlık, eğitim hakkı ulaşım/barınma hakkı vs.) çelişkilerin üzerinden örgütlenmeye gitmeliyiz. Belirlenen sorunların kararlı takipçileri olabilmek ve halkın güvenini kazanmak ancak bu şekilde mümkündür. Özcesi, seçim faaliyeti dahil çalışmalarımızda süreklilik çok yönlü ele alınmalı ve faaliyetlerin temel hedeflerinden olmalıdır.

Yazdıklarımızı toparlarsak; seçim süreci kendiliğindenciliğe son verdiğimiz, örgütlemelerimizde bir basamak olan, sürekliliği sağladığımız, coşkunluğumuzun, yaratıcılığımızın ve ataklığımızın had safhada olduğu, tüm hünerlerimizi, kavgamızı sunduğumuz bir süreç olmalıdır. Bu süreçteki şiarımız çok nettir; **halka gidelim! Örgütlenelim!**

Kavgada Ölümsüzleşenler

Ali Uçar: 1959 Dersim Ovacık doğumlu Uçar, küçük yaşlarda gittiği İstanbul'da çalışırken Proletarya Partisi ile ilişki kurar. Özellikle askeri eylemlerde ve kamulaştırmalarda önemli görevler üstlenir, birçok cezalandırma eylemi gerçekleştirir. İstanbul Bakırköy'de yaşadığı pusuda 6 Nisan 1983'te ölümsüzleşmiştir.

2015 Genel Seçimleri'nde HDP'yi destekleyeceğini açıklayan **Partizan**, seçim çalışmalarını birçok bölgede aldığı toplantılarda tartışarak süreci örgütlemeye devam ediyor.

Yaptığı toplantılarda öncelikle neden HDP'yi destekleme kararı aldığını ve bu karar doğrultusunda neler yapabileceğini tartışan Partizan'ın söz konusu toplantılarına ilişkin paylaştığı haberler şu şekilde:

7 Haziran Genel Seçimleri'ne giderken...

Dersim

Seçim sürecinin yaklaşması ile beraber çalışmalarımız da sürece paralel bir şekilde gelişmeye devam ediyor. Çalışma perspektifinin oluşturulması ve sağlam bir zemine oturtulması için fikir ortaklığının sağlanması, politik açıkların toplantılar, tartışmalar ile doyurulması gerekliliği göz önünde tutularak Erzingan'dan, Elaziz'dan, Amed'den, Merdin'den ve Dersim ilçelerinden katılımın olduğu bir seçim toplantısı gerçekleştirildi.

28 Mart Cumartesi günü gerçekleştirilen toplantıda öncelikli olarak HDP'yi desteklediğimiz konusuna üzerine tartışmalar yürütüldü. Seçim tavrımızı alanların özgül koşullarına göre uyarladığımız -da ise çeşitli kültürel, toplumsal değerlere göre değişen sorunların olduğu ve devlet sisteminin her bölgeye ayrı bir saldırganlık politikası ile yıpratıldığı gerçeği ile yüzleştik.

Buna karşılık seçim tavrımızı öncelikli olarak kendimizin benimsemesi, akabinde her alandan doğru sorunlara göre farklı işleyerek kitleyi örgütleme, onlara alternatif olabilmenin önemini vurguladık. İşe kendimizi örgütleyerek başlayacağımız bu süreçte, yakalayacağımız ivmeyi devrime kanalize etme noktası da çalışmalarımızdaki yönelimlerimizden biri olarak aktarıldı. Bunların yanı sıra birçok konu üzerine yürütülen ve ortaya koyulan öneriler ile çalışmalarımızın startını vermiş bulunmaktayız. Ve esasımızı oy toplamaktan (ki bunu da yapacağız), kurum siyaseti yapmaktan öte devrimci tavrımız ile tarihimizin, siyasetimizin sağlam, halktan yana duruşunu bu seçimlerde de gösterebilmek olarak belirledik.

Toplantıda alınan kararlar doğrultusunda her ilden temsilcilerin olduğu yürütme komisyonu

oluşturuldu. Bu yürütme komisyonunun belli aralıklar ile biraraya gelmesi kararı alındı.

(Dersim Partizan)

Ankara

Ankara Partizan 2. seçim toplantısını Kayseri'den yoldaşların da katılımıyla geniş bir bileşenle gerçekleştirdi. Partizan faaliyetçileri ve taraftarlarının katılımıyla gerçekleştirilen toplantıda seçimlere ilişkin yapılan açıklamadan doğru, daha geniş kitlelerle daha geniş alanlara açılma ve seçim sürecinde aktif bir şekilde yer alma meselesinden doğru pratik anlamda faaliyet örgütlendi.

Toplantının başlangıcında bu seçim sürecinin aktif bir şekilde içinde bulunma, meselenin öznesi olma konusuna dair divan tarafından bir konuşma yapıldı.

Ardından söz alan Partizan faaliyetçileri seçim sürecinin içinde yer almanın ve pratik faaliyetlere aktif bir şekilde katılmanın önemli olduğunu vurguladı. Partizan'ın görevlendirdiği alanlarda aktif görev alınması ve çevremizdeki bütün insanların bu sürece dâhil edilmesi gerektiği üzerine konuşmalar yapıldı.

Seçim çalışmalarında HDP ile ortak çalışmaların esas alınması ve bu esasa dikkat ederek Partizan'ın kendi özgün çalışmalarının örgütlenmesine ilişkin tartışma yürütüldü. HDP'ye maddi açıdan destek sunmak amacıyla bulunduğumuz bölgelerde ihtiyaca göre seçim büroları açmak üzerine hemfikir olundu.

Ardından somut anlamda bölgelerde ve ilçelerde görev alınması noktasında konuşuldu. Partizan'ın Ankara özgülünde yürütme ve mali komisyonunun belirlenmesinin ardından yürütme toplantısının tarihi kesildi ve toplantı sonlandırıldı.

(Ankara Partizan)

İzmir

Katılımın yüksek olduğu toplantı iki bölüme ayrılarak yapıldı. İlk bölümde politik tartışmalar, Partizan'ın seçim kararı üzerinden yürütüldü. Yapılan tartışmalarda Partizan'ın aldığı kararın doğruluğu bir kez daha gün yüzüne çıktı. Politik atmosferin bu denli seçimlere dönük olduğu bir ortamda sürece dahil olmanın önemli olduğu konuşuldu. Kitlelere ulaşmak, sistemin krizini derinleştirmek, şovenist algıyı kırmak, Kürt halkının yanında yer almak ve Ortadoğu'daki süreç göz önüne alındığında hareketin kazanımlarının artacağı belirli bir şekilde konuşuldu.

Bu süreçte HDP içerisinde aktif bir rol üstlenilerek Partizan politikalarını her yere taşımanın, kitlelerle buluşturmanın önemli bir noktada durduğu vurgulandı. Verimli geçen tartışmalarla beraber kafasında soru işareti olanların da bu soru işaretlerinin giderildiği söylenebilir.

Partizan'ın bu süreçle beraber Kürt halkının sadece dışarıdan destekleyicisi değil, Kürt halkının içerisinde yer alarak, örgütlenerek bu yönde bir çizgide ilerlemenin gerekliliği konuşuldu.

İkinci bölüme geçildiğinde seçim sürecinin pratik ayağı tartışıldı. Partizan'ın bu süreç boyunca sürdüreceği çalışma tarzı konuşuldu. Komisyonlar usulü bir tarzın daha verimli sonuçlar sağlanacağından bahsedildi. Kitlelerle kurulacak olan dilin öneminden bahsedilirken HDP'nin hangi komisyonlarında yer alırsa daha verimlilik elde edileceği tartışıldı.

Partizan'ın kendi içinde bir Ege Bölgesi Merkez Komisyonu oluşturması kararlaştırıldı ve bu komisyona bağlı bölge komisyonlarının da oluşturulmasına karar verildi. Bu doğrultuda öncelikle her bölgedeki komisyondan en az bir kişinin olması doğrultusunda Merkez Komisyonu'nda yer alacak kişiler belirlendi. Daha sonrasında ise herkesin yaşadığı alanda yer alacağı bölge komisyonları oluşturuldu.

Verimli geçen toplantı, bu bölgedeki Partizancıları toparlayıp harekete geçirmesi açısından önemliydi.

(İzmir Partizan)

İstanbul

* **Kartal:** Kartal Partizan olarak seçimlerin yaklaşmasıyla beraber çalışmalarımızı hızlandırdık. Bu çalışmanın daha doğru bir zeminde, doğru bir perspektif ile oluşturulması, doğru adımların atılması, te-

melin daha sağlam olması için tartışmalar yürüttük.

1. Bölge olarak Kartal, Pendik, Tuzla, Gebze'den gelen arkadaşlarla sürece dair tartışmalar ile seçimlerde neler yapabileceğimizi değerlendirdik. HDP'yi neden desteklediğimiz üzerine tartışmalar yürütüldükten sonra pratik süreç takvimi oluşturularak komisyonlar kuruldu.

(Kartal Partizan)

* **Maltepe:** 28 Mart Cumartesi günü Gülsuyu Mahallesi'nde biraraya gelen Partizan okurları yaklaşan genel seçimlere dair tavrımızın nedenleri ve çalışma tarzımız olmak üzere iki konulu bir toplantı gerçekleştirdi.

İlk olarak seçim tavrımız üzerine yapılan konuşmalarda Kobanê'de yaşanan sıcak savaşın, Kobanê Serhildanları'nın ve TC'nin tüm bunlara karşı konumlanması ile Kürt hareketinin bu süreçte aldığı tutum ve savaşta pozisyonu tartışıldı. Seçimlerin, böylesi bir süreçte bizim üstlendiğimiz rolü pekiştirmek ve Kürt halkı başta olmak üzere halkın tüm kesimleri ile ilişkilenmek için bir fırsat olarak değerlendirmek gerektiğine değinildi. Ayrıca Kürt ulusunun demokratik taleplerinin bizler tarafından sahiplenilip, kendi talebimiz olduğu vurgulandı.

Konuşmalar sırasında söz alan bir okurumuz, genel seçimlerde alınan tavrın ve yapılan çalışmaların umut verici ve kalıplaşmış yargıları kırmaya dönük bir adım olduğunu söyledi. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde boykot tavrının yerinde olduğunu belirten okurumuz, "Haziran seçimlerinde Partizan'ın tavrının boykot olacağını düşünmemiştik zaten. Çünkü bu süreçte Kürt halkına karşı muazzam bir karşıtlık ve ayrıştırma yaşanıyor" diyerek, Partizan'ın süreçlere uygun aldığı konumlanması doğru bulduğunu belirtti.

Toplantının ikinci gündeminde ilk olarak Maltepe Seçim Komisyonu'nu oluşturduk. Ardından Zümrütevler Mahallesi için bir komisyon belirlendi. Burada çalışmalarımızın yeni olması nedeniyle özel bir önem verecek ve burada Kürt, yurtsever kitleye ulaşmak hedefimiz olacak. Gülsuyu ve Gülsuyu Mahallesi Komisyonu merkez çalışmalarımızın yapılacağı yer olacak. Bu iki mahalle komisyonunun bir de üst komisyonu oluşturuldu. Önümüzdeki günlerde komisyonlar biraraya gelerek bir dizi çalışma programı belirleyecek.

(Gülsuyu Partizan)

Ortadoğu'daki son gelişmelere kısa bir bakış

Medeniyetin beşiği Ortadoğu'da taşlar yerinden oynamaya devam ediyor. Halkların çıkışsızlığını ve tepkilerini kullanan egemen güçler Ortadoğu'ya kendi istedikleri gibi şekil vermeye çalışıyor. Bu kapsamda sürekli değişen ittifaklar, birbirlerinden rol çalmalar ve güçlerini pekiştirme hamleleri her alanda sürmektedir. Libya'dan Mısır'a, Yemen'den Suriye ve Irak'a kadar halkların başlattığı ayaklanmalar, gelinen aşamada farklı kanallara akmış durumdadır. Ortadoğu'da hiç dinmeyen mezhep çatışması tüm taraflarca bu süreçte kullanılmıştır ve ittifaklarla düşmanlıklar bunun üzerinden inşa edilmeye çalışılmaktadır.

Bütün bunların içerisinde dönem dönem öyle gelişmeler yaşanmaktadır ki, egemenlerin yüzüstlüğü ve utanmazlığını, sömürgeciliklerini ve halk karşıtlıklarını bir kez daha açıkça gün yüzüne çıkarıyor. DAİŞ'in Irak'ta 3 bin yıllık heykelleri, tarihi eserleri yakıp yağmaladığı haberleri günlerce televizyonlardan, gazetelerden tüm dünyaya verildi. Kısa süre içinde bu yıkılan, tahrip edilen eserlerden bir iki tanesi hariç hepsinin 100 yıl önce İngiliz emperyalistleri tarafından yağmalanarak ülkelerine götürüldüğü bir iç rahatlamasıyla açıklandı. Yani kendilerinin talan ettikleri ve topraklarından kaçırdıkları özcesi hırsızlık yaptıkları vaka değilmiş, bunlarda anormal bir şeyler yokmuş gibi ortaya çıkmaları bahsettiğimiz yüzüstü, utanmaz ve sömürgeci özelliklerinin bir yanını daha göstermektedir. Bu gerçek ortaya çıkmasına rağmen çeşitli demokratik sol yayınların haberlerini veya yorumlarını salt DAİŞ'in heykelleri kırıp yıkması üzerine yapmaları da çarpıcıdır. "Uygurluk Savaşı" mitinin sol güçler tarafından önemli oranda içselleştirildiğinin bir kanıtıdır bu örnek. Ortadoğu'da yaşananlar karşısında her halükarda Ortadoğu halklarının yanında objektif şekilde yer almamız gerektiğini vurgulaması açısından bu örneği vermemizin görevimiz olduğunu belirterek Ortadoğu dengelerine/dengesizliğine bakmaya devam edelim.

Kobanê'deki tarihsel savunmayla birlikte DAİŞ şimdi de tüm güçlerini Cizire'ye yığmış durumdadır. Kobanê'deki tarihsel yenilgisini bir zaferle tamamlamak isteyen DAİŞ'in karşısına yine Kürt hareketi dikilmiştir. Cizire'de çok şiddetli çatışmalar yaşanmaktadır.

Rojava'ya DAİŞ saldırıları tüm hızıyla sürerken dikkat çekici bir gelişme Irak'ta yaşanıyor. İran ve Irak ortak operasyonla DAİŞ'in elindeki Tilerif'e yönelmişlerdir ve şehrin büyük bir kısmını ellerine geçirmiş durumdadır. Bu gelişme dikkat çekicidir, çünkü ABD'nin zımnı onayı olmasaydı İran askeri güçleri bu kadar açıktan Irak güçleriyle hareket etmezdi. İran'ın Şii askerleri savaşın ilk başlangıcından itibaren Suriye'de yer almasına rağmen bu güçlerin varlığı son dönemle-

re kadar açıkça kabul edilmemiştir. Şimdiyse Tikrit'ten sonra Musul'a koalisyon güçlerince düzenlenecek operasyonda dahi İran'ın bu hamleleri en çok Türk egemenlerinde rahatsızlık yaratmaktadır. "Bölgesel güç" olma iddiasındaki Türkiye, Irak'ta da kaybetmiş görünmektedir. Libya'dan şirketlerinin çekilmesi istenmiş, Mısır'da Sisi ile tüm ilişkilerini kesmiş, Suriye'de artık esamesi bile okunmayan ÖSO'ya oynamış, Kobanê'de yenilen DAİŞ'e açık destek vermiş, yani Ortadoğu'nun tüm bölgelerinde kaybetmiş bir Türkiye'den bahsediyoruz. Şimdi de Irak'ta yine İran çok önemli bir 4 hamle üstünlüğü kazanmış durumdadır.

İran'ın son hamlelerine ve bölgedeki durumuna daha yakından bakmakta fayda var. Mezhep siyaseti üzerinden Irak, Suriye, Lübnan ve Yemen'de İran çok önemli bir güç kazanmış durumdadır. Yemen'de İran'ın destek verdiği Husiler 20 yıldan sonra birçok alanı ele geçirdiler ve yönetime geldiler. Suriye'de Esad rejimi ve Lübnan'da Hizbullah ile olan ittifakları ise yılları bulmaktadır. Bu güçlerin en önemli özelliği Rusya ile olan işbirlikleridir. Rusya bu bölgesel güçler üzerinden Ortadoğu'da politika yürütmektedir.

Yazının başında belirttiğimiz gibi Ortadoğu'da güç dengeleri değişmekte, egemenler arası ittifaklar çok seçenekli olarak işlemektedir. Bu kapsamda İran'ın Tikrit'e girişinde ABD'nin şimdilik ses çıkarmamasının üzerinde durmak gerekir. "DAİŞ'in Ortadoğu'dan Afrika'ya kadar etkin bir şekilde varlığını sürdürmesi hasımları biraraya getirdi" yorumu da yapılabilir. Ki bunun belli ölçülerde doğruluk payı vardır. Fakat en az bunun kadar önemli olan bir diğer seçenek de, ABD'nin Irak, Suriye, Lübnan ve Yemen'de İran ile belirli bir uzlaşma olmadan istediği "düzeni" kurmakta zorlanacağını kabul etmesidir. İsrail'in güvenliğini kendi güvenliği sayan ABD'nin şu anda egemen olmadığı düzensizliğin İran'ın düzeninden daha kötü olduğunu düşünmesiyle ilgilidir aynı zamanda bu "göz yumma"! Fakat ABD'nin tek hamlesi İran'la olan üstü kapalı uzlaşma değildir. ABD, Esad rejimine de göz kırpmaktadır.

ABD Dışişleri

Bakanı John Kerry, "Esad'la sonunda müzakere etmemiz gerekecek" diyerek Esad yönetiminin "gitmesi" gibi bir sorunları olmadığını açıkça söyleyerek malumu ilan etmiş gibi görünmekte-

dir. İlan edilişin zamanlamasının "manidar" olduğu tespitini bu sefer biz de yapacağız. Suriye'de başrolü kimseye kaptırmak istemeyen Rusya, ilkini geçtiğimiz aylarda yaptığı ve Esad ile muhalifleri biraraya getirdiği toplantılara ABD öncülüğünde yapılan Cenevre toplantılarının aksine Kürt muhalifler ve PYD de davet edilmişti. ABD'nin bu hamlesi İran ile birlikte düşünüldüğünde Ortadoğu'ya "yeni" düzeni "eski" güçlerle getirme kararlılığında olduğunu gösterir.

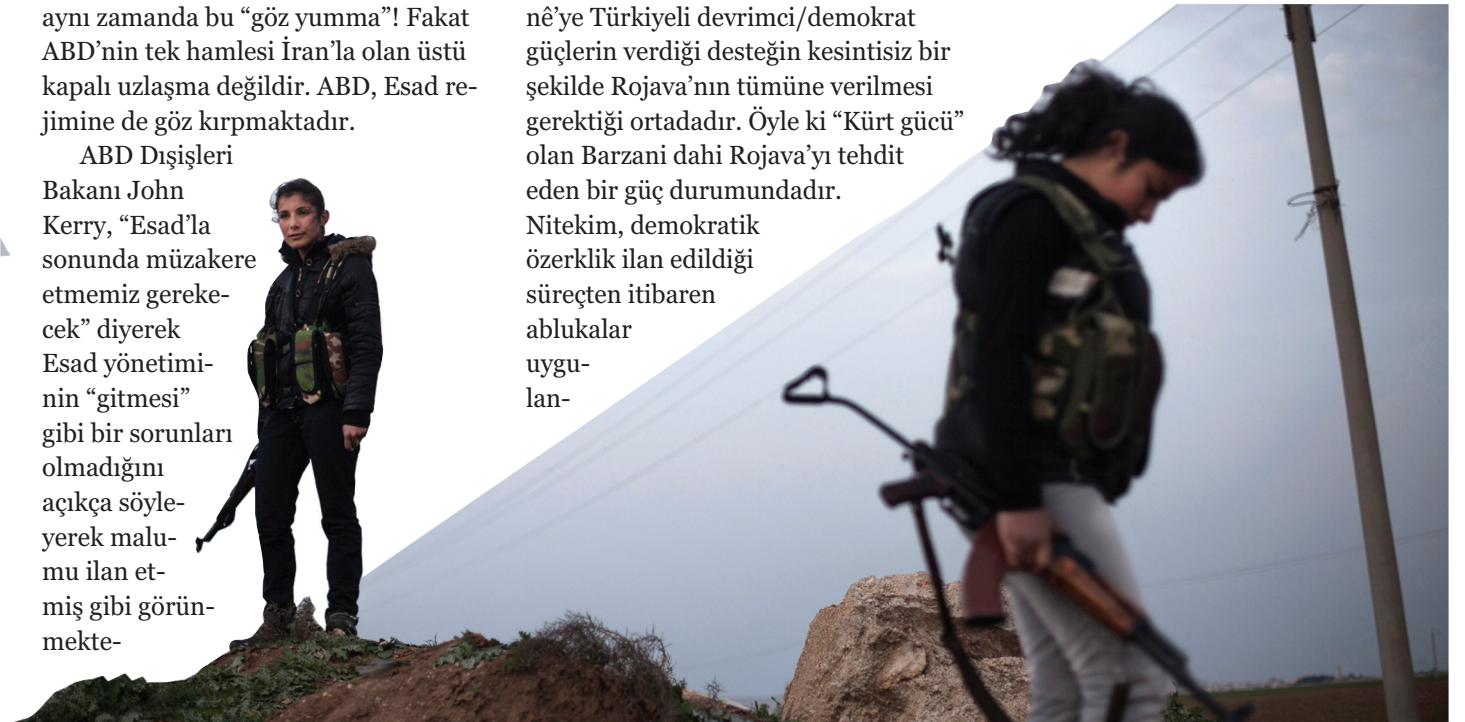
Bu gelişmeler içerisinde Türkiye'nin çok değil daha geçen yılki iddiasının bile kalmadığı görülüyor. "Uçuş yasak bölge, tampon bölge isterim", "Esad gitsin" gibi lafları çok üst perdeden tekrarlayan Türkiye en son Süleyman Şah türbesini, YPG/YPJ güçlerinden aldığı izinle yangından mal kaçırmasına taşımak zorunda kalmıştır. Yansıyan bilgilere göre en az Türkiye'deki basın kadar ABD'deki basında ABD ile gerilen ilişkileri işlemektedir. Türkiye'nin son 5 yılda mezhepçilik üzerinden geliştirmeye çalıştığı ve kendisini bölgesel liderliğe çekeceğine inandığı politikası ABD ile birçok noktada çatışmıştır. Fakat Türkiye tüm bu konularda tek tek hizaya çekilmektedir. Artık tampon bölgeden, Müslüman Kardeşlerden bahsedilmeyen bir duruma gelmiştir. DAİŞ'e verdiği desteği daha gizli yapmak zorunda bırakılmış, her konuşmacı DAİŞ'in terör örgütü olduğunu vurgulamak zorunda kalmıştır. Son olarak gazetelerde çıkan haberlere göre, İncirlik Üssü'nden bomba yüklü İHA'ların DAİŞ'i vurması için havalanmasına izin verilmiştir. Ayrıca DAİŞ'e yönelik operasyonlara destek Musul'da DAİŞ'e karşı savaşabileceğini belirtmek zorunda kalmıştır. Özcesi Türkiye'nin "bölgesel güç" olma rüyası kabaşa dönüşmüş durumdadır.

Görüldüğü gibi egemenler arasında halkların üzerinden çeşitli hamleler yapılmaya devam edilmektedir. Şimdilik halklar cephesinden en güçlü çıkışı örgütlü askeri gücü ve Rojava'daki kantonlarıyla PKK/KCK'de somutlayabileceğimiz Kürt hareketi yapmıştır. Kobanê'ye Türkiyeli devrimci/demokrat güçlerin verdiği desteğin kesintisiz bir şekilde Rojava'nın tümüne verilmesi gerektiği ortadadır. Öyle ki "Kürt gücü" olan Barzani dahi Rojava'yı tehdit eden bir güç durumundadır. Nitekim, demokratik özerklik ilan edildiği süreçten itibaren ablukalar uygulan-

mış, hendekler kazılmıştır. DAİŞ çetelerinin saldırısına karşı uzun süre sessiz kalmıştır. Rojava üzerindeki tehditler bu kadar yoğunken ve daha uzun zaman süreceği ortadayken devrimci, demokrat güçlerin aktif destek ve katılımının olmaması düşünülemez. Ortadoğu'da halkların cephesinde ortaya çıkan bu yönetimlerin yaşayıp/yaşamaması verilecek desteklerin mahiyetine bağlıdır. Kürt hareketinin emperyalist koalisyon güçlerine çağrılar yapmak zorunda kalması, devrimci-demokratik cepheden verilen desteğin azlığıyla ilgilidir. Bu gerçek görülerek hem ülke içerisinde hem de tıpkı Kobanê'de olduğu gibi Rojava'nın tümünde yer alarak sürece cevap olunmalıdır.

Egemenler hiçbir alanda boşluk bırakmamaktadır. Gazetelere yansıyan haberlere göre AKP'nin has adamlarından Yasin Aktay "her şeyi devletten beklemeyin" diyerek T.Kürdistanı'nda halkı halkı PKK'ye karşı silahlanmaya çağırmıştır. "Düşmandan da öğrenmek" tam da böyle zamanlarda önem kazanmaktadır. Gezi İsyanı'nda, 6-8 Ekim Kobanê Serhildanı'nda çıkardığımız sonuçlar yine karşımıza çıkmakta ve somutlandırılması görevi bizi her alanda beklemektedir. Devrimci şiddetin her alanda ustalıkla kullanılabilmesine yönelik hazırlıkların olmazsa olmaz olduğu ortadadır. Ortadoğu cehenneminin bir parçası olan Türkiye'de mevcut durumu halkların lehine çevirmenin başka yolu olduğunu düşünmek dahi büyük bir yanılgıdır. Legaliteyi kullanırken legalin esas olduğunu bilmek "barışçı(l)" dönemleri önümüzdeki çetin mücadele için hazırlık dönemleri olarak almak bizim vazgeçilmez ilkelerimizdir.

Özcesi Rojava'dan Türkiye'nin dört bir yanına halklarımızın mücadelesini büyütme, Ortadoğu'ya an itibarıyla yapacağımız en önemli ve doğru müdahale olacaktır. Bu kapsamda Kürt hareketi ile her alanda geliştirilen işbirlikleri önem taşımaktadır. Bu bilinçle ezilenlerin zaferi için mücadelemizin bütün alanlarına yüklenme görevi bizi beklemektedir.

İzmir: İzmir'de Kobanê serhildanları sırasında silahla vurulduktan sonra faşist grup tarafından linç edilerek ağır yaralanan ve kaldırıldığı hastanede yaşamını yitiren **Ekrem Kaçeroğlu**'nun katillerinin yargılandığı dava 8. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Ne olmuştu?

7 Ekim günü Bornova Doğanlar Mahallesi'nde IŞİD saldırılarını protesto eden halka polis ve faşist güruh işbirliği içerisinde saldırmıştı. Elleri taşlar, sopalar, "uzun namlulu" silahlarla polis koruması altında saldıran faşistlerden biri hedef olarak halka ateş ettikten birkaç saniye sonra ise Kaçeroğlu yaralanarak yere düştü. TOMA tarafından çekilmiş görüntülerde de olayın seyri bu yönde, yalnız TOMA belli bir dakikadan sonra yerde yatan Ekrem Kaçeroğlu'nu görmezden gelerek kamerayı boş yerlere doğru çevirmiştir.

Daha sonra Kaçeroğlu yaralı bir şekilde yerde yatarken gözü dönmüş faşistler tarafından linç uğramıştı. Hakkını arayan işçiye, emekçiye, kadına, öğrenciye cob ve biber gazıyla saldırmaktan geri durmayan polis ise bu dakikalarda yaşananları seyretmekle yetinmiştir.

Sonuç olarak Kaçeroğlu'nun linç görüntüleri ortaya çıktı. Bu görüntülerde çok net bir şekilde faşistlerin Kaçeroğlu'nu nasıl katlettiği belli

olurken, yüzleri de apaçık ortadadır. Fakat her nedense kalabalık olarak linç eden faşist güruhtan sadece 4'ü "yargılanıyor" ve de tutuksuz!

Polis-yargı işbirliği, katilleri korunuyor!

Öncelikle şunu söylemek gerekiyor ki; görüntülerde de net bir şekilde linç eden grubun ne kadar kalabalık olduğu ve yüzlerinin net bir şekilde belli olduğu ortadayken sadece 4 kişiyi "yargılamak" faşizmin ülkedeki göstergesidir. Yapılan bütün taleplere rağmen "yüce" mahkeme heyeti, "yüce" devletin savcılarını diğerlerinin "yargılanmasını" istemiyor. Nasıl olsa bu 4 kişiyi de göstermelik olarak yargılayıp, aklayacaklar!

Zihniyetler aynı, fikirler aynı Ekrem Kaçeroğlu'nun katili polisten savcısına, başbakanından cumhurbaşkanına, burjuva medyasından askerine kadar herkestir ve herkes bu düzenin çarkının içinde yer alıyor.

Müebbet hapis istemiyle açılan davanın duruşması geçtiğimiz günlerde görüldü. Son zamanlarda ne kadar konunun üstü kapatılmaya, katiller kurtarılmaya, deliller karartılmaya çalışılsa da çıkan görüntülerde her şey apaçık ortada. Yalnız faşist TC'den ve onların sözde adalet temsilcilerinden doğru bir şey beklemek yine bizi ters köşeye yatırır. Çünkü onların adaleti kendinden olanı kayırmaktan, kollamaktan ibarettir.

TC'nin adalet anlayışı!

Av. Nezahat Paşa, "Polisin olduğu dosyalarda adil bir yargılama yapılmıyor. Bu ancak kamuoyunun sahiplenmesiyle olur. Etkili bir yargılama olması için güçlü bir kamuoyu gereklidir."

Savunmaları bile tutarsız

Mahkemede konuşan katillerden biri olan **Murat Keskin**'in sözleri utanmazlığının göstergesidir. Bu şahıs pişman olduğundan bahsediyor ve hâkimin "Yerde hareketsiz yatıyor, neden tekme attın?" sorusuna bir anlık korkuyla psikolojisinin bozulduğunu, tekme attığını, çok dayak yediğini görünce de bırakıp gittiğini utanmadan söyleyebiliyor. Çünkü zaten arkasında kolluk kuvvetleriyle, medyasıyla, mahkemeleriyle bir devlet var. Bu çok zor günler geçirdiğini iddia eden katiller, akli başında makul bir cevap düşünmekten bile uzaklar.

Katillerin mahkemeye derslerini çalışmadan geldikleri savunmalarından belli oluyor. Duruşma esnasında katil **Kubilay Aktaş**'ın karakolda verdiği ifadeyle savunması birbirini tutmazken, bu ırkçı güruhun önceden ağız birliği yaptıkları tek nokta; evlerinin taşlandığını söylemeleri oldu.

Mahkemede izletilen görüntülerde olduğu gibi saldıran ırkçı grubun ne kadar insanlığa öfke kustuğu, IŞİD çetelerinden hiçbir farkları olmadığı, yerde yatan yaralı bir insanı linç etmelerinden bellidir.

Duruşmayı takip eden avukatlar olay yeri olan pazar yerinin tam 16 kamerasının bulunduğunu ve bunların incelenmesini talep etti. Avukatlar, kamera kayıtlarının eksik verildiğini ve kamera görüntülerinde bir oynama yapıldığını düşündüklerini belirttiler. Görüntülerde katil **Reşit Aktaş**'ın elindeki tüfikle nişan alarak ateş ettiği net bir şekilde belli olmasına rağmen o ve diğerleri mahkeme tarafından tutuksuz yargılanmak üzere serbest bır

rakıldı. Bu ırkçı, eli kanlı caniler halkın arasında ellerinden kan damlaya damlaya dolaşmaya devam ediyor, ne de olsa arkalarını sıvazlayan bir devletleri var!

"Adil bir yargılama yok"

Kaçeroğlu ailesinin avukatlarından biri olan **Nezahat Paşa** ile yaptığımız görüşmelerde konuya dair bilgi edindik. Paşa, o akşam polislerin faşistlerle iş birliği yaptığını ve polisin yakın çekim kamera görüntülerinin üzerinde oynadığını belirtti. Paşa, kişinin nişan aldığını apaçık söylemesine rağmen tutuklanmadığını, dosya karartılarak yargının alenen bu kişileri koruduğunu söyledi. İlk mahkemede olayı gören tanıkların olmasına rağmen dinlenmediklerini belirten Paşa, "Polisin olduğu dosyalarda adil bir yargılama yapılmıyor. Bu ancak kamuoyunun sahiplenmesiyle olur. Etkili bir yargılama olması için güçlü bir kamuoyu gereklidir" dedi. Avukatın da söylediği yargının adil olma durumu ortada yoktur.

İzmir

Ekrem Kaçeroğlu'nun katillerinin yargılanacağı duruşma öncesinde **İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri** basın açıklaması gerçekleştirdi. İzmir Adliyesi önünde yapılan, Kaçeroğlu'nun ailesinin de katıldığı eyleme **Partizan** ve **YDG** de katıldı.

Basın açıklamasını KESK Dönem Sözcüsü **Cevat Düzeci** okudu. Düzeci, delillerin karartılması ve faillerin cezasız kalması tehlikesinin çok yüksek olduğu bu davayı sonuna kadar takip etmeye kararlı olduklarını açıkladı.

Beyoğlu esnafı Meclis'te!

H. Merkezi: 10 yılını doldurmuş kiracı esnafın tahliye edilmesine neden olan sağlayan Yeni Borçlar Kanunu'nun iptal edilmesi için Beyoğlu esnafı, CHP İstanbul Milletvekili

Melda Onur ve HDP İstanbul Milletvekili **Levent Tüzel** ile Meclis'te basın toplantısı düzenledi.

2012 yılında yürürlüğe giren, 1 Temmuz 2014'te uygulamaya sokulan Yeni Borçlar Kanunu'na göre, 10 yılını dolduran kiracılar gerekçesiz olarak çıkarılabilecek. Mal sahibi kontrat bitiminden üç ay önce ihtarname çeke-

rek tahliye talep edecek. Kiracı buna uymazsa mal sahibi tahliye için dava açacak. Beyoğlu'nda tarihi Kelebek Korse, Lebon Pastanesi, Armada Restoran ve birçok dükkân bu yasa nedeniyle davalık durumda.

Meclis'teki basın toplantısına Kelebek Korse'nin sahibi **İlya Avramoğlu**

ve **Beyoğlu Kent Savunması Esnaf Komisyonu** da katıldı. HDP'li Tüzel, Beyoğlu esnafının tarihi ve kültürel yapısını korumayı kendilerine görev edindiklerini belirterek, söz konusu yasa hükümlerinin iptal edilmesini istediklerini söyledi.

Göçmen Konutları'nda yıkıma karşı çıkanlara saldırı

H. Merkezi: İstanbul-Başakşehir'de bulunan Göçmen Konutları'nın tek yeşil alanı olan parkın yıkılıp yerine imam hatip lisesi yapılmak istenmesine karşı çıkan mahalle sakinleri aylardır yaptıkları eylemler ve topladıkları binlerce imza ile seslerini duyurmaya çalışıyor.

Günlerdir de nöbet tutarak yıkım ekiplerinin gizlice mahalleye girmesine engel olmaya çalışan mahalle halkı 25 Mart'ta TOMA ve çevik kuvvet eşliğinde mahalle giren yıkım ekiplerine karşı parkta toplanarak yıkıma izin vermeyeceklerini söylediler. Bunun üzerine polis, halka saldırarak gözaltı yaptı. Saldırıda fenalaşanlar oldu.

Mehmet Ayvalıtaş duruşmasında polis saldırısı!

Kartal: Gezi İsyanı'nda 1 Mayıs Mahallesi'nde katıldığı eylemde, kitlenin arasına giren bir aracın çarpması sonucu hayatını kaybeden **Mehmet Ayvalıtaş**'ın 25 Mart'ta 7.'si görülen duruşması için **SODAP, Kaldıraç, AKA-DER ve Anarşist Gençlik** adliye önünde biraraya geldi. Saat 09.30'da başlayacak duruşma öncesinde biraraya gelen kitle duruşma salonuna izleyici olarak girmek istedi

ancak adliye önüne "güvenlik" gerekçesiyle barikat kuran çevik kuvvet izin vermedi; adliyeye girmek isteyen kitleyi darp etti, biber gazı kullandı.

Adliye içerisinde ise Ayvalıtaş'ın ailesi ve avukatlarının izleyicilerin içerisi alınması yönündeki talebi yine polis saldırısı ile karşılandı. Ayvalıtaş'ın ailesi ve avukatları darp edildi. Baba **Ali Ayvalıtaş**, kalp rahatsızlığı nedeniyle rahatsızlanırken duruşma saat

10.00'da başladı.

Duruşmaya dışarıda yaşanan saldırıyı aktararak başlayan Ayvalıtaş'ın avukatları, duruşma başlamadan 5 dakika önce, diğer tüm duruşmalarda olduğu üzere, salona sığacak kadar bir katılım olduğu halde ve duruşmanın açıklığına rağmen Ayvalıtaş'ın yakınları dışında kimsenin içeri alınmadığına dikkat çekti.

Baba Ali Ayvalıtaş söz alarak "Çocuğumu aldınız, beni dövdünüz. Şu anda sağlığım iyi değil, duruşmanın

ertelenmesini istiyorum" demesine rağmen mahkeme heyeti bu talebi dikkate almadı; avukatlar ambulans ve doktor taleplerini yinelemelerine rağmen duruşma devam ettirildi.

Bunun üzerine Av. Ömer Kavim, Ali Ayvalıtaş'ı hastaneye götürmek üzere salondan ayrıldı. Mahkeme heyeti, Mehmet Görkem Demirbaş ve duruşmaya katılmayan diğer sanığın tutuksuzluğunun devamına karar verirken duruşmayı ise 24 Haziran 2015 saat 09.30'a erteledi.

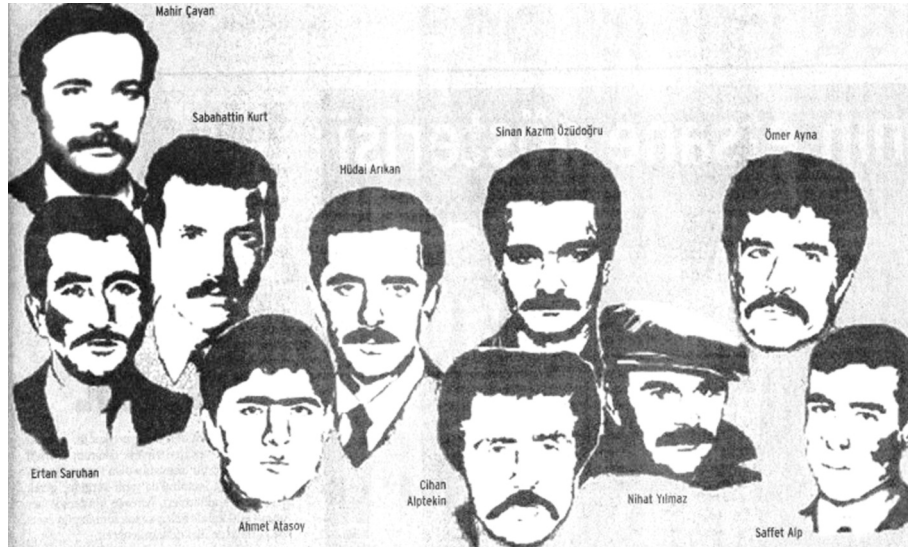
Bizim adımız isyan,

*Siz ölüm, Onlar yaşam
Siz Kan, Onlar akarsu
Siz saldırgan, Onlar direnişçi,
Siz Yıkılma,
Onlar İnşa edilme aşaması"*

Onların adı devrimci dayanışma. Yıl 1972, aylardan Mart, 30 Mart! Tokat Niksar'ın Kızıldere Köyü orası. **Mahir Çayan**, **Hüdaî Arıkan**, **Cihan Alptekin**, **Nihat Yılmaz**, **Ertan Sarıhan**, **Ahmet Atasoy**, **Sinan Kazım Özdoğru**, **Sabahattin Kurt**, **Ömer Ayna** ve **Saffet Alp**; on devrimci Onlar.

Bugün Onlar katledileli 43 yıl oldu. Devrimci dayanışmanın teoride değil pratikteki karşılığı oldular. 1971'de yakalanan Denizlere idam cezası verilmesi üzerine, idamı engellemek için biraraya gelen on bir devrimci 27 Mart 1972'de NATO'nun Ünye'deki üssünü basar, iki İngiliz ve bir Kanadalı görevliyi kaçırdılar. Ancak sonrası planladıkları gibi gitmez ve pusuya düşerler, teslim olmayıp, savaştan Onlar katledilirler, Kızıldere adı gibi kızıla bürünür. Sadece bir kişi sağ kurtulur.

Tarih bizim tarihimizdir, unutmaya cağız. Çünkü bu tarih direnişin, dayanışmanın tarihidir. Kızıldere Türkiye Devrimci Hareketi'nin önemli bir kesitidir. Emperyalizme, faşizme ve her türden gericiğe karşı direniştir. Baskının, inkârın ve asimilasyonun karşısında; eşitliğin, özgürlüğün ve kardeşliğin mücadelesini veren ve bu uğurda çıktıkları

yolda Kızıldere'de toprağa düşen Onların mücadelesi bugün de halkların yoluna ışık tutuyor. Dönemin devrimci örgütlenmelerinden olan THKP-C ve THKO'nun kadroları grupçu tutumların aksine hayatlarını davaları ve birbirleri için ortaya koyacak kadar cesur ve kararlıydılar.

Kızıldere ve Mahir Çayan!

Bir dönemin gençlik hareketi içerisinde öne çıkan THKP'nin önderliği misyonu yüklenen, yazıları ve eylemleriyle siyasal ve toplumsal sorunlarla ilgilenen gençliğin bir bölümünü etkisi altına alan bir kişiydi o. Mahir yetmişli yıllarda birçok konuda Mao'dan etkilenmiş, 1969 yılında "Aren Oportünizminin Niteliği" başlıklı makalesinde "Bizim gibi milli demokratik devrim aşamasındaki yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler" diyerek

ülkenin iktisadi ve sosyal yapısını sağlıklı bir temelde değerlendirmiş ve MDD tezini savunmaktadır. Mahir yine o dö-

ca yıl geçen Deniz, Mahir, İbrahim Kaypakkaya ve diğer bütün bu yolda şehit düşen yoldaşlarımızın dayanışmacı pratiklerini öne çıkarmaktır, görev ve sorumluluğumuz. Bizler Onları anarken bu bilinçle hareket ediyoruz. Kızıldere şehitlerinin devrimci dayanışması ilk olmadığı gibi son da olmayacak. Aynı dayanışmayı önder İbrahim'den tanyoruz, Nurhak dağlarında devlet güçleriyle yaşanan çatışmada şehit düşen Sinanların ihbarcısı Mustafa Mordeniz'i cezalandırmasından biliyoruz.

Silahlı devrimci çalışmaların ilk filizleri olan Mahirlerden günümüze, mücadele farklı alanlarda geliştirilip, ilerletilmiştir. Bahar mevsimi bir canlanmadır, doğanın kendini yeniden var etmesidir. Bundan dolayıdır ki her baharda yeni-

Kızıldere, Vartinik...

nemde Mao'nun Halk Savaşı stratejisine ilişkin değerlendirmeleri ile, bu etkilenmeyi kaleme dökmüştür. 1971 yıllarına gelindiğinde artık düşüncelerinde değişiklikler yaşanmaya başlamış ve "öncü savaş", "suni denge", "entegrasyon", "3. Bunalım", "yeni sömürgecilik" vb. konularda ve oligarşi kategorisi ile "Yukarıdan devrim" görüşleriyle Gueveracı bir düşüncüyü savunmaya başlamıştır. Mahir Çayan'ın düşünceleri ve değişimi ile ilgili onlarca sayfa yazı yazılabilir ve yazılmıştır da.

"Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik"

Bugün katledilişlerinin üzerinden onlar-

den anarız şehitlerimizi, bahar demek bizler için zulme karşı direniş demektir, şehitlerimizle yeniden doğmak demektir. Mahirlerin o küçük köy evinde pusuya düşürüldüklerinde "Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik" sözleri en net yanıtıdır katillere. Adına türküler yakılan; Kızıldere On devrimciye mezar olmuştur, ancak Karadeniz'de direnişin izleri ve cüreti kavganın işareti olamaya devam etmiştir. Halkımız Kızıldere gibi Karadeniz'i kızılaştırın Özgür Kemalleri, Ayfer Celepleri, Mehmet Demirdağları hala konuşmakta.

Katledilişlerinin 43. yılında **Mahir Çayan** özgülünde bütün şehitleri saygıyla anıyoruz. **(Bir Partizan okuru)**

İstanbul YDG: "Tacizleriniz Bizi Yıldırılmaz"

İstanbul: Marmara Üniversitesi öğrencisi olan YDG okurunun 0 212 533 14 65 numaralı telefonundan polis tarafından aranmasının ve YDG, YDK, DDSB, Özgür Gelecek gibi kurumların legal görünümü altında illegal faaliyet gösterdiğini söylemesinin ardından bir açıklama yapan İstanbul Yeni Demokrat Gençlik, "Okurumuzun iyiliğini düşündüğünü söyleyerek ileride başına gelecek olaylarda okurumuzu uyarmış olduğu için vicdanının rahat olacağını söyledi. Polis böylelikle okurumuza ileride daha değişik biçimlerde baskı uygulanabilece-

ğinin de sinyali vermiş oldu" dedi.

İstanbul YDG açıklamanın devamında "Bizler Yeni Demokrat Gençlik olarak yıllardan beridir süregelen tacizlere, aramalara, ajanlaştırma çabalarına ve tüm baskılara karşı mücadelemizi sürdürdük ve bundan sonra da sürdürmeye devam edeceğiz. Baskılar bizi yıldırılmaz!" dedi.

Liseli YDG "Liselerde polis, idare işbirliğine son"

İzmir Bornova'da bulunan, **Hayrettin Duran Lisesi**'nin okul müdürü **Mahir Dursun**, polis ile işbirliği içerisinde, Yeni Demokrat Gençlik okurunun sınıfındaki öğrencilerin velilerinin okul sorunlarından dolayı okula gelmelerini isteyerek,

öğrenci velilerini okula çağırıp ve YDG okuruna yönelik suçlamalarda bulundu.

25 Mart Çarşamba günü okula gelen velilerin, okul sorunlarıyla ilgili çağrılmadıkları ortaya çıktı. Müdür odasında, tek tek okul

müdürüyle görüşen velilere, YDG okurunun terör örgütüne üye olduğunu, eğer çocukların YDG okuruyla arkadaşlık ilişkilerine devam ettirirse, çocuklarının da terör örgütüne üye olacağını ve dağa kaçacaklarını iddia etti.

Ayrıca bahsi geçen YDG okurunun ailesiyle özel görüşme yapan okul idaresi, böyle giderse öğrencinin tutuklanıp, okuldan atılacağını söyledi. Birkaç öğrencinin velisiyle ayrı bir şekilde görüşüp, YDG okuruyla beraber eyleme katıldığını belirterek diğer YDG okurlarını da tehdit etti. Okul idaresinin polis ile işbirliği içerisine girerek yaptığı bu baskılar bizi yıldırılmaz. **(İzmir Lisesi YDG)**

özgür gelecek Pêseroja Azad

Nevin'in bu ülkenin Reyhaneh'i olmasına izin vermeyeceğiz!

Nevin'i bilirsiniz...

Isparta'da kendisini uzun süre taciz ve ardından da tecavüz eden adamı öldüren, kafasını da köyün meydanına atan kadını yani...

Yöntem size biraz "vahşi" gelebilir ama Nevin'i dinlediğinizde, adamın kafasını köy meydanına atacak kadar içinde büyüyen öfkenin nedenini bir nebze anlamış olursunuz. Sorgusunda "Beni devamlı rahatsız etti, tecavüze uğradım, köylüler onu engellemeyerek bana yapılan şiddete göz yumdular" diyeyen Nevin'in bu sözleri çok açıktır ki, toplumun ahlak adı altındaki ikiyüzlülüğüne bir tokattır.

Tıpkı erkek adalete attığı tokat gibi...

Çünkü biliyordu Nevin, taciz edildiğinde karakola gitse "kuyruk salladığı" söylenecek ve onuru kırılacaktı. Belki de bu tüm köyde duyulup yayılacak ve olan yine Nevin'e olacaktı.

Tacizler tecavüze dönüştüğünde de durumun değişmeyeceğinin farkındaydı Nevin...

Gidip başvuruda bulunsa, adam "kendi istedi" diyecekti arsız arsız. Ve polisi, savcısı

alkış tutacaktı adama. Belki değil kesinlikle bu da tüm köyde duyulup yayılacak ve olan yine Nevin'e olacaktı.

Tek çaresi vardı Nevin'in...

Adaleti kendisi sağlayacaktı. Hem de kendisine yönelik tüm bu saldırıya göz yuman köy ahalisine bir ders vererek...

Gerisi bilindik meseleler...

Burası Yeni Türkiye!

"Azılı ve cani bir katil"sin artık sen Nevin.

"Cilveli saat sorduğu", "telefonla mesajlaştığı", "tuzu fazla kaçırdığı", "mini etek giydiği", "boşanmak istediği", "aldattığı" gerekçeleriyle öldürülen kadınların katilleri gibi değilsin yani! Ne de olsa orada erkeğe "haksız tahrik" vardı, "cinnet getirmişti adamcağızlar"!

Ama sen öyle misin?

Gayet planlısın!

Kimbilir belki bu cinayeti, adam seni taciz etmeye başladığı andan itibaren planlamıştın?

Ne cesaret!?

Bir adam seni taciz edebilir, sana tecavüz edebilir, kocaman bir köy seni mahkum edip bu saldırılara göz yumabilir ama sen buna karşılık kendi adaletini sağlamazsın!

Burada kadınlara ve LGBT'lere hayatı dar eden koskoca erkek adalet varken, senin ne had-dine,

Nevin, adalet aramak! Eğer adalet aramaya kalktıysan, bunun cezasını çekeceksin!

Müebbet!

Dua et, bizim ülkemiz İran değil. Yoksa biz de İran misali seni tecavüz-cüsünü öldüren Reyhaneh gibi sallandırmıştık köyünün meydanında!

Burası Türkiye! Hem de Yeni Türkiye!

Nevin yalnız değildir!

O kocaman adalet sarayları ile ayrımcılığı, baskıyı, zulmü pekiştiren erkek egemen adalet böyle dikildi Nevin'in karşısına... Kadınlar ona destek olmak istedi, kapıya polis etten duvar ördü. Kadınlar bunu aştı, bu kez emniyet müdürü darp etti kadınları... "Hayır, Nevin'le dayanışamazsınız" dediler ve Nevin'e müebbet istediler.

Kadın ve LGBT katillerine bol bol kullandıklarından olsa gerek ellerinde "haksız tahrik indirimi" ya da "nefs-i müdafaa" kalmamıştı!

Bizler buradan bir kez daha haykırıyoruz ki; Nevin yalnız değildir!

Nevin'e verilen bu cezayla kadınlara yönelik "Erkek egemen sisteme teslim olun! Direnirseniz siz de Nevin gibi olursunuz" tehditlerine pabuç bırakmayacağız! Belki sesimiz, soluğumuz Reyhaneh'i kurtarmaya yetmedi ama Nevin'in bu ülkenin Reyhaneh'i olmasına izin vermeyeceğiz!

Yeni Demokrat Kadın

İstanbul

Aralarında Yeni Demokrat Kadın'ın da bulunduğu Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu Nevin için 29 Mart günü Galatasaray Lisesi önünde buluştu. Kadınlar, "Nevin'in sesi sesimiz öfkesi isyanımızdır, Nevin'leri değil tecavüzcüleri yar-

gılayın" pankartını açarak, açıklama yaptılar.

Açıklamada yargının söz konusu kadın olduğunda cinsiyetçi kararlar verdiğini vurgulanarak, "Kadın düşmanı cinsiyetçi yargıya bir kez daha soruyoruz; erkek şiddeti davalarında verilen cezaları 'haksız tahrik indirimi' o da yetmezse 'iyi hal indirimi' ile kuşa çeviren yargı sistemi söz konusu kadın olunca neden cimrileşiyor?" diye soruldu. Açıklama, "erkek yargıya" karşı sokaklarda mücadele etmeye devam edileceği vurgusuyla sonlandırıldı.

Antalya

29 Mart'ta Muratpaşa ilçesine bağlı Atalos Meydanı'nda biraraya gelen kadınlar adına açıklama yapan Antalya Kadın Dayanışma Derneği Başkanı Nigar Duru, Yıldırım'ı tecavüzcüye karşı koruyan devletin, Yıldırım ile dayanışmak isteyen kadınlara da "Dayanışamazsınız" diyerek kadın örgütlülüğüne saldırdığını söyledi. Yaşanan bunca adaletsizliğe rağmen, Yıldırım'ın kürtaj yaptırmasına izin verilmeyerek istemediği halde tecavüz sonucu gerçekleşen bir gebelik yaşadığını ve doğurmak zorunda bırakıldığını belirten Duru, "Unutmayın Nevin gibi pek çok kadın hayatta kalabilmek için erkek şiddetine direniyor ve direnmeye de devam edecek" dedi.

